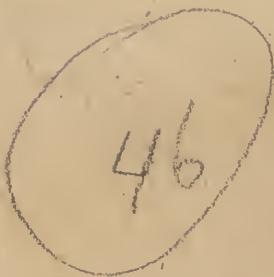
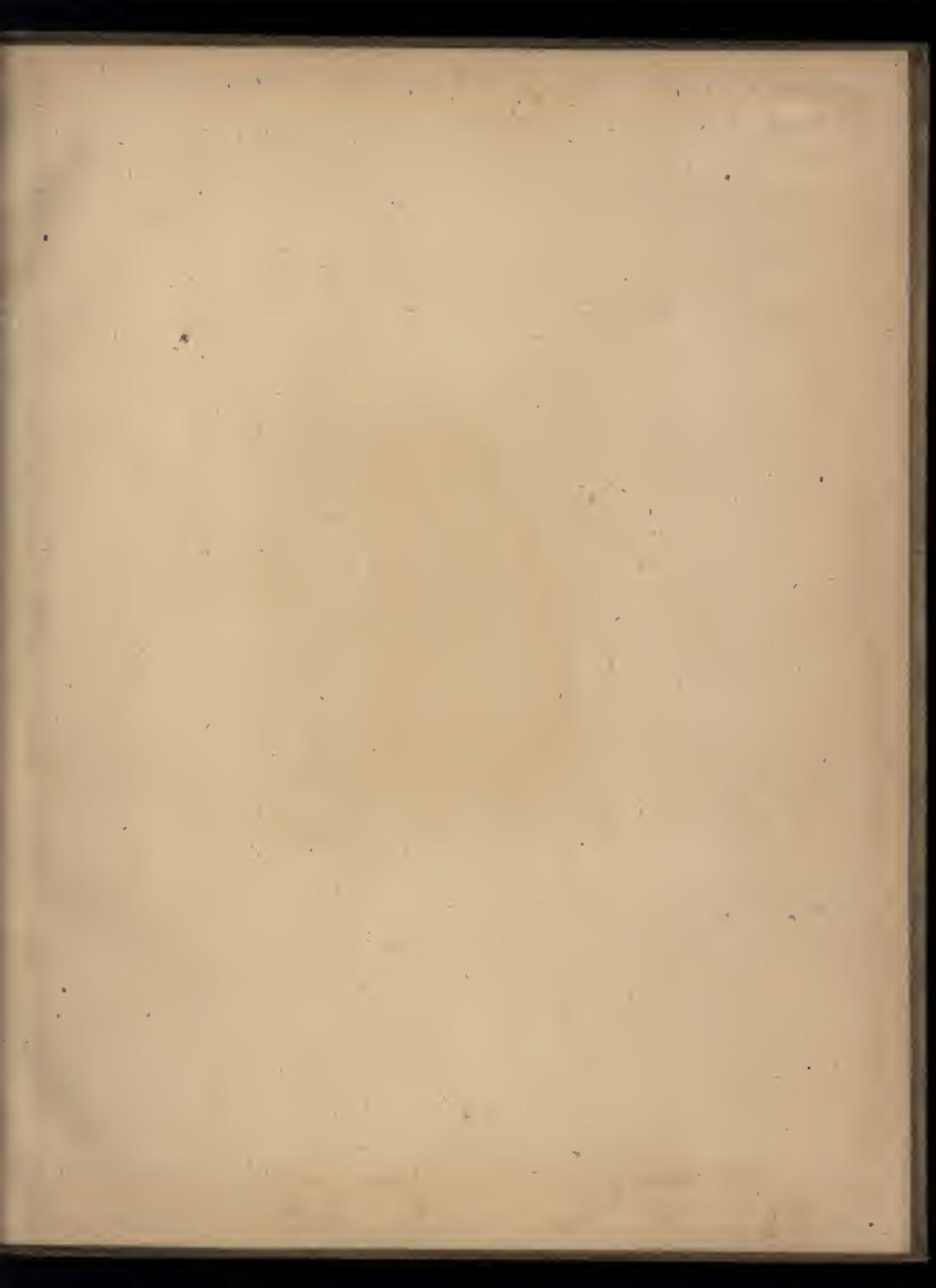
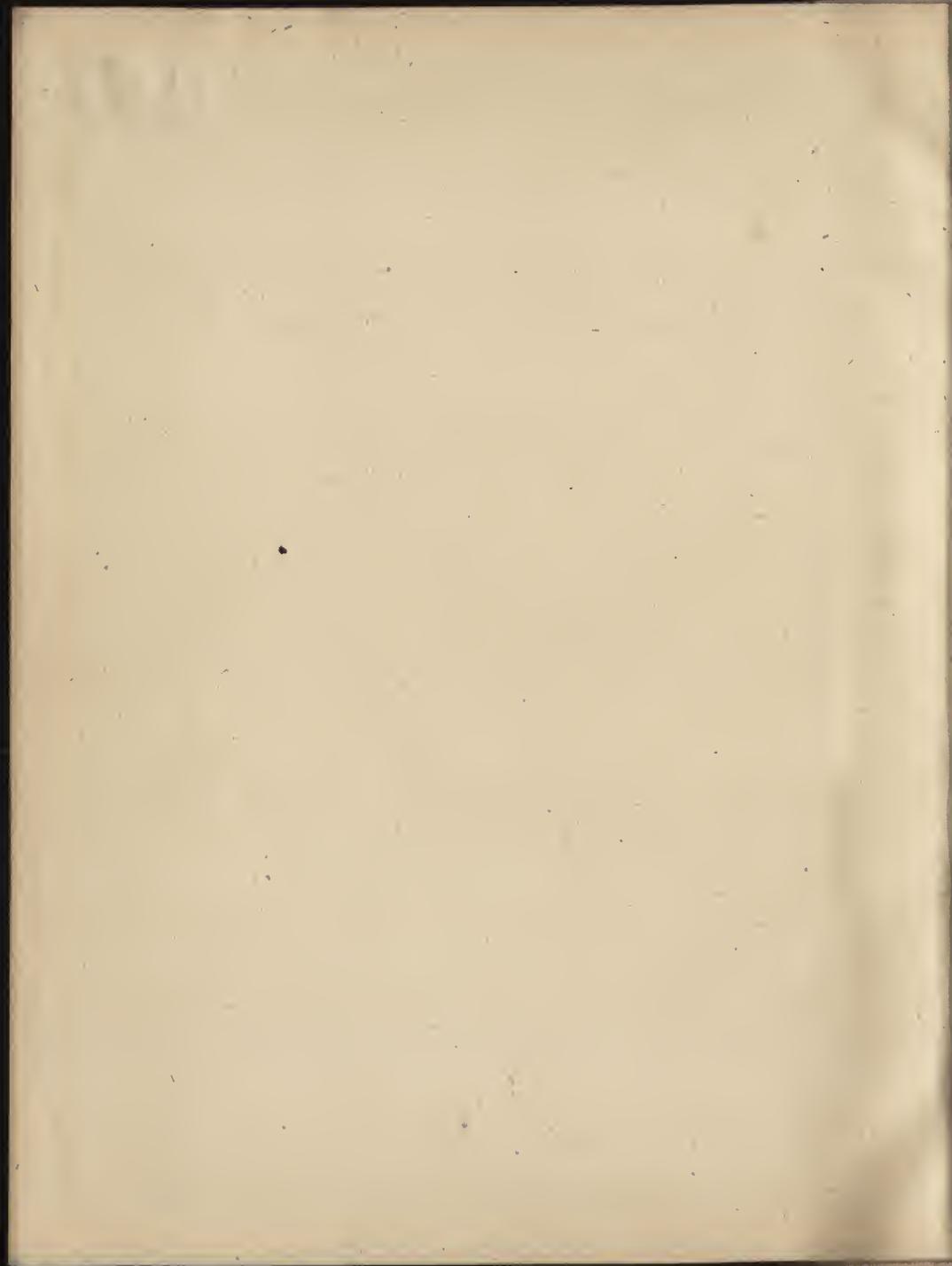

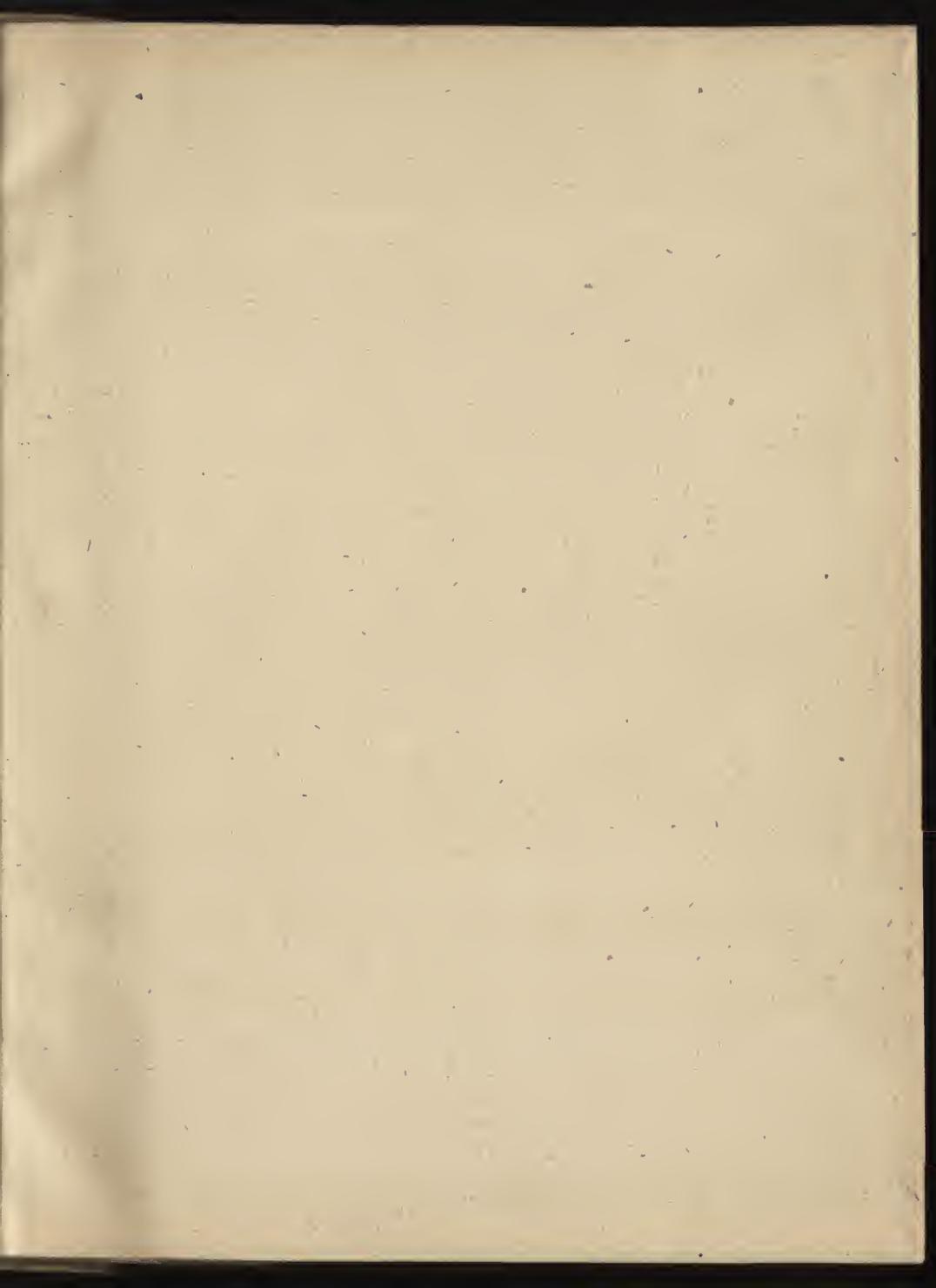

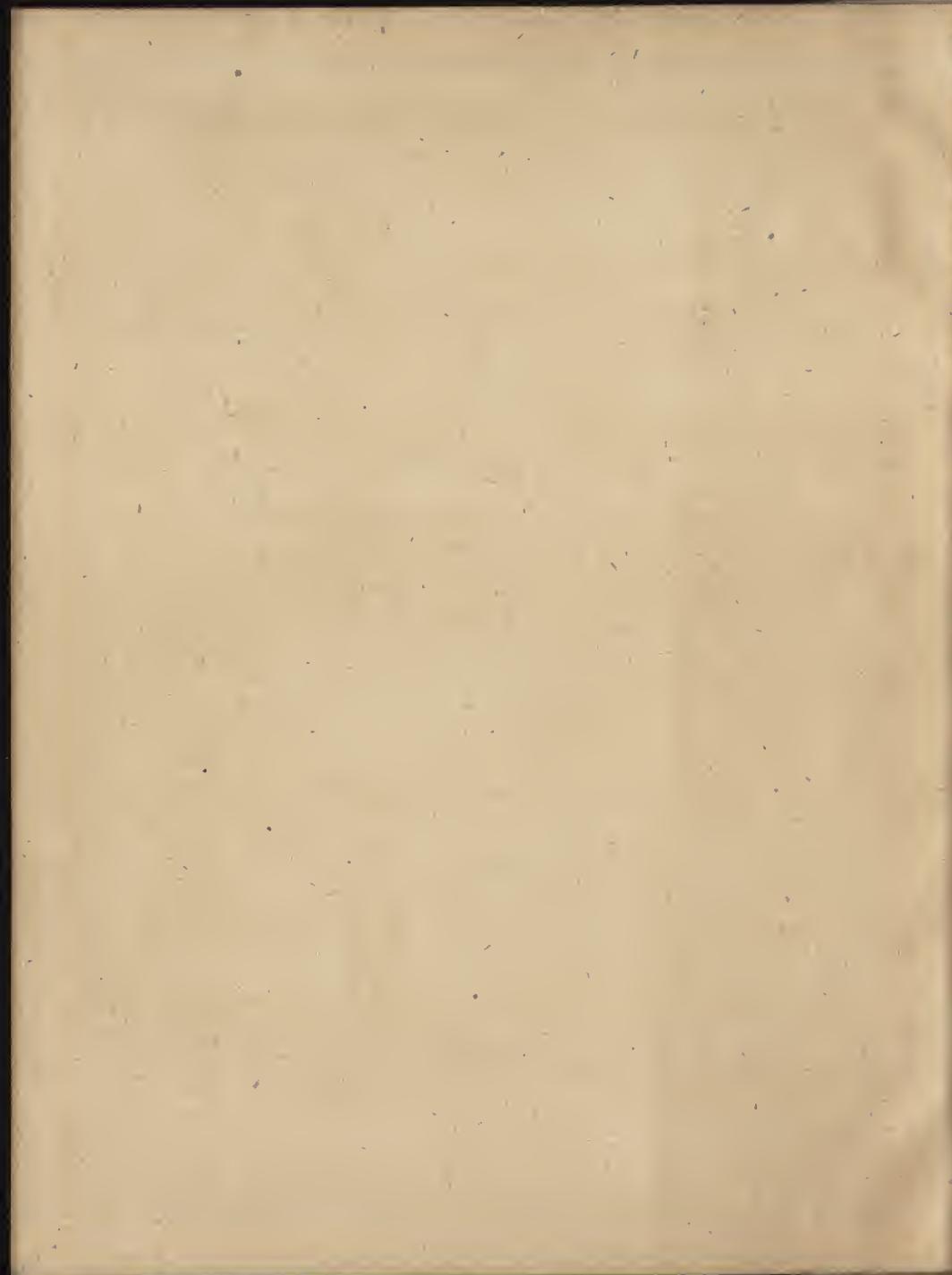
The original edition of 1859 in 3rd issue

*t Begin , Midden en Eynde
Der Zee-Rooveryen van den Alderfamieu-
sten Zee-Roover/

CLAES G. COMPAGNIE,

Van Oostzanen in Kennemer-landt.

VERVATTENDE

Sijn wonderlijcke / vreemde en Landts-
schadelijcke drijf-tochten.

Waer in verthoont wordt , hoe hy met weynigh Schepen
de Zee onveyligh ghemaect , een ongelooffelijcken Buyl,
en groot getal van schepen van alle Landen gheroost, en af-
gebroken heeft.

Gedrukt by een Liefhebber van alle Nieuwigheden/ 1659.

V O O R - R E D E N .

my nageven, dat ick de goddeloosheden, de bedriegeryen , 't gewelt doeh, Moorderyen, Roven, Braiden, en diergelijcke prees, daerom is dit seker geen slecht voorstel te achten so 't yemandt voorstelde en vast daer by bleve , datmen van sodanige dingen niet reppen moest, om dat met deses mans handelinge niet alleen , maer oock de naburen, en verre Bont·genooten so veel schade is aengedaen, en dat dit lichtschijnen mocht dat men door dese vertellingen sijn lof ofte roem niet gebreydt had. Ja ick noeme hem in den titule den alderfamieusten Zee-roover, so weynigh tot zyner verheerlijck ingh als Numroth een geweldige Iager voor den Heere genoemt wort, niet om zijn goede maer quade Fame die gansch Europa overghebreydt , oock in de deelen van *Libien, Mauritamien, Fees, Maroca* langhs de Kusten der Mooren en *Indien* doorgevlogen was, en warelijck het quaet datter uyt soude moghen volghen , midts andere Volckeren (door 't overwegen sijner Successie in de weynige Iaren dat hy roofde) dit lesende hem selven op wecken soude , om dierghelycke actien mede te beginnen , en daer door ons Land, de Nabueren en Bondt·genoten Landen beschadigen mochten, ja sekerlijck dit soude een forghvuldigheydt wesen soo wanneer die plaets houden mocht onder de menschen Kinderen, die in korten tijdt alle de Historien, alle de Croniccken, en voornamelyck Journalen ofte Jaer-tijdt·Boecken (die nochtans voor alle tyden voor het licht der waerheydt, en den wegh tot goede zeden genaemt zijn, selfs by de verstandigste Vorsten en Heeren ghepresen) van boven neder souden werpen , in Lethis poel ofte in den afgront der vergetenheydt, want in de selve vindt men de voornaemste daden van de aldergrootste Monarchen, Keyseren, Koningen , Vorsten , Princen , Graven , Barcnnen , Edelen , Onedelen , Burgeren, en Boeren, die meest altemaal met Goddeloose, motwillighe , treurige en wonderlycke Landts-schadelijcke drijf-tochten versien : daer de verlockinghe van verscheyde haestige op-komingen, onrechtvaerdige verkrijgingen van Kroonen , Septhers, Heerschappyen, machten, middelen, Rijckdommen, en met 't weeldrigh bloeyen der Goddeloosten, moetwillighsten en alder-quaaesten menschen, sekerlijck noch een andere indruk op 't harte geven sou, nochtans en worden die niet alleen beschreven , uyt grooter voorwetenheydt en welberadentheyt van gheleerde Mannen, maer oock daer over begaeft van veel wijse Vorsten , niet anders wetende ofte fulcks ghedydt, omme de quaden te lasteren en de vromente prijsen , ja om aen te wijzen en overvloedelijck te vertoonen, niet hoe dat men de quaden navolghen soude maer de goede , en dat men daer in als in een spieghel sien kan , hoe dat oock selfs in desen leven het den goddeloose vergolden wordt , die het oock verwondert waerom dat ick hier niet breder en handel, desgelycks in ordre als wel in een Historie vereyscht wordt, moet weten dat het my aen de stof ontbreeckt , en niet minder aen de maet-stock om alles wel te schicken ende te stellen, want soo veel Compauen aengaet, die by na van alles een oogh-getuyge gheweest is, die heeft hem van eersten aen seer ingetoghen ghehouden , en by nae niemandt sijne dinghen willen vertellen, dan somwijlen hier ende daer een weynigh aen sijne goede bekenden , en die

V O O R - R E D E N.

hy vertroude datter so heel veyl niet mede en souden zijn: wanneer hy vermeerde dat yemant hem ernstelick vraeghde om fulcx te annoteren, ofte dat hy vreesde sy het verhaelde souden op schrijven, so treckt hy zijn woorden binnen, en woude niet meer seggen, ick had langh gehoopt omme te komen tot een waere en volkommen-der bescheyt van veele saecken, menende dat my niemaende beter helpen konden dan de persoone selfs (te weten *Compaen*) en socht daer om alle gelegentheyt om met hem in gespreck te komen, maer en vorderde niet, heb namaels uyt de mont van een Sardammer *Soeteboom* ghehoordt, dat de selve door vrienden aenhouden beloofst was in presentie van de Officier Pieter van *Soutelande*, en de Secretaris *Jacob de Graef*, dat hem enige bysondere dingen by dito *Compaen* in minnelike communicatie souden verhaelt worden maer fulcx navorschende verftonden gene van de gemelde H.S. dat hy hem niet en vontter gesteldert tyt en plaets, doemen hem socht, hem van andere daer over aengesproken zynne soude geseght hebben, ick en wil hem niet een duyvel leggen, ey doch soude ick die lieden daer mede aan de galgh helpen, wan-neerfe oock al meenden te roven gelijk ick gedaen heb, so vielenfe wel haest in den strop, en souden opgehangen worden, hy verwonderde hem met my van dese blauwe uyt vlucht en doen ick geen meer bekome konde, dan't gene de vrient my noch mede deelde, dat hy van langer hant by malkander versamelt had most ick ook roejen metde riemen die my ter handea bestelt waren, seer verstijft zynde met de memoriën van dito *Soeteboom*; en voornamelick met de aentekeningen van *Nikolaes a Wassenair*: die vele dinghen daer van forghvuldelijck beschreven en in't licht uyt gegeven heest, fulcx hy *Compaen* telver verklaerde by gelegentheyt (het dertiende deel van *Wassenair* door siende) seggende en bekennende datter veel dingen recht en na de waerheyt ghestelt waren oock veele dinghen niet. Want *Compaen* veel-maels zijn tijt verdrijf nemende by eenen *Jan Vechtersz. Smit*, tot Oost-zanen sijn over-Buerman vertelde soo nu en dan dinghen die hy wel lijden mocht datse 't wisten, en buyten twijffel uyt de beste ben. Gemelde *Smit* dede eyndelijck het sijne oock daer toe, en verhaelde noch dit en dat daer by, waer op *Claes Compaen* hem vraeghde wie fulcx geseght hadt? antwoorde fulcx wel te weten, maer van wie vraeghde hy wederom van *Nikolaes Wassenair*, seyde *Jan Vechtersz.* in de Historie van *Europa* aen het dertiende deel, het welcke voor den dagh ghebracht wierd, hy dit siende, besagh oock alles meermalen over, en sprack daer zijn veele siken in die onwaerachtighen noyt gheschiet zijn maer my verwondert seer hoe de gemelde *Wassenair* soo veel te weten ghekomen is van mijne handelen doen, 'k en gelove niet dat eenighe van mijne Schepen fulcx hadde kunnen overschryven want seyde hy wy hadden van overlangen de Journalein (ofte dacht selfs) nevens de andere Boecken buyten Boordt geworpen, niettemin hy mocht wel weten dat soo een geleerde wel-ervaren en nau doorsnuffelden Man, als ghemelde *Wassenair* was, uyt een ruygh ontwerp een beknopte beschrijvinge konde maken een werck van een volkomene Historie, met een vloeyende welsprekenheyt, daer zijn ghe-wif-

V O O R - R E D E N.

wisselijck oock in andere talen dinghen aenteyckent die andere Landen betrefft, want so wanneer dinghen diemen in heymelijcke vertrek en sprecket, en doet, van de Vogelen door de locht, en over de gantsche werelt worden vervoert, hoe veel te meer dat men aen den dagh, in't oogh van soo veel menschen, en verscheyden Natien bedrijven, ick heb hier in geene ofte seer weynigh ordre van Jaren kunnen houden, en minder van dagen, wanneer nu dit ofte dat geschiet is behalven op sommige plaatzen daer van andere schryvers jaer en dagh aengeteekent wort, en heb de stukken meest elck op sich selven gehandelt, op dat dat wérck niet doot malk andren ghéhaspelt soude worden, versoecke aen den gunstigen Leſer dit van my in't goede te willen nemen: Wanneer yemant nader bescheyt van't een ofte 't ander heeft, fullen by gelegenthethet sulcks hier in mede te passe koninen brengen, eyndende dese voor-reden, wil den liefhebber van alle vremdigheden, en de geene die het leſen mocht, noch hier by doen het geene de meer-ghemelde *Nikolaes a Wassenae*, tot sijn besluyt stelt, daer hy segħ, fecht het fullen de geene die hunne rekeninghen de Reders aengaende, oock hare Journalen of Boecken verduystren, in vier ofte in Zee worpen om die te bedecken datſe niet gheschreven ofte vertelt worden, tot waerschouwinge ofte aendieninghe zijn, datſe daerom niet vry kunnen wesen ofte haer gunst stellen, eerstelijcken beklaeght hun hare conscientie; die is de bekenier watſe bedreven hebben, die hen de meeste ongerustheydt baert, ten anderen hoewel de Schriften verbrandt zijn, so en zijns niet verborgen voor den ingevers fulcker da-den, dat is den Duyvel, die de actie niet fal vergeten, ten derden, sy zijn by Godt bekent, die't sijner tijdt rekenſchap des Huysgesints eyſſchen sal, volgens de Heylige Schrifture.

Nihil occultum quod non revelabitur,

N I C O L A E S A W A S S E N A E R, In de Historie der Nederlanden 13 en 14 deel.

Siet sodanigen eynde hebben meeſt alle Zee-roveren gehad, siet eens wat ſtraffe dat geoef- fent is aen een Fransman, die de Zee onveyligh maeckte, in't 14 Deel, Pag. 24.

De Veenboer is mede een vermaert Zee-roover en Hollander geweest, dese hadde licentie genomen om op de vrye Neringhe te gaen, maer gheen buyt kriughende die hem verrijcken konden, begaf hem tot Exceſſeo, en stroopte alles wat hem voor quam, meeſt hem in de mid-delandsche Zee onthoudende, maer hoe ellendigh den loop ſijns levens gesloten is, leeft het 13 Deel Pag. 30.

En doen den ouden *Danſſer* ſijn quaet leven (met et verſliesen van ſijn hooft by de Turcken) eyndighde, was Anno 1616. Hy bracht het Hof van den Koningh van Spanje ſulcken ſchrick aen, dat hy het Eylant *Iviſ* gebrantschat hebbende, den Koningh van Spanjen advijs dede gheven, wat hy liever wilde, dat hy't plonderde, of dat hy rantſoen of ſchattinſche daer van ontſingh, leeft 13 Deel. Pag. 30.

Sijn deerlijcken omme-komen kanmen in't breedē leſen by *Willem Litgou*, in ſijn 19 Jarige Reyeſe.

't Begin

t Begin, Midden en Eynde

Der Zee-Rooberyen

Vanden Alder-Famieusten Eerst-Zee-Rover

CLAES COMPAGN.

Claes Gerritsz. Compaen ghebooren tot Oostzanen in Kennemer-Landt /
woonachrigh bendoord den kerck / is niet een van de minste Neder-
lantsche Zee-rooverygheweest/ die in soo veel Eeuwen als de Hollan-
deren de Zee bewaren hebben/ nopt sijn gelijcken heeft gehad. In 't
Compagnie
van waer,
ende waer
geftint tot
Zee-rooven.

begin zynner Zee-varen droegh hy hem heel Burgerlycht / sijnde een opgeschoten
Tonghman/ met blonde hairen/ en schoon van gedainte / de Daert vessenende
bedryde wel soo op Guineea als elders/ soodat hy om sijn gelt wel aen te leggen/
participieerde in de handel van de Abonturye / die tot dienst van 't Vaderlandt
bi de hooge Overheit aen gelent was tegens Spanien/ en voornamelycken te-
gheng dr Capers van St. Lucar en Calys/ doch Duynterkers en Oostende-
naers. Somen seyt selde hy daer sijn mestie middelen by op/ het welcke oogen-
schijnelycke wel ghaegen soude hebben/ maar de Buxten diegheskreghen vier-
den / en quamen niet eeng tot voordeel van hem ofte van de andere medestan-
ders/ maer waren over al by na hy geoordeelt om te laten varen/ en schoon an-
ders bleek quam'er evenwel niet van : het welcke hy seer ewel op at en niet
verdouwen konde. Van voorsichtigh zynde (so men 't voorschift noemen magh)
hielde zijn voornemen binnen / en verkropte zijn leet/ van mereningh zynde om-
me eeng sijn gheleghentheydt mit te binden dat hy onder schijn van selver op ten
Dyandi te willen gaen/ hem als dan soude mogen wreken over sijn engene Hee-
ren ende Landts Leeden / of dat hy sijre schade soude soeken te verbeteren/
met et nemen der Schepen van sijn e gen Vaderl Landt/ hier over soliciteer-
den hy om Capitern te wesen vande Abonturye/ dat in gewillight wiert / sijne
breeders op soekende die hy ten meestendelle hont / het anderewiert hem toe
vertrouwt niet denckende dat hy wat quaerts in de sin had : dus geraechet hy
allenerkens niet sijne dinghen ghoreede / kreegh een Schip van hondert lasten/
met 17 stucken / en daer bi tachtentig mannen : veroonde hem seer begeerigh
te wesen om in de Zee te moghen gaen ende wanteer hy by ghelegenheydt niet
vermandt in woordien viel / van sijn voor-nem en tegheng de Duynterkers
ende andere Spaensche Schepen / seydte hy menighmaelen knickende
met sijn hoofd. Kom ick maer eens in Zee , ditz : soo watneer ick maer in
Zee komen kan , ha , ha , en niet dese halbe redenen wisten de onbekende
niet anders te rammen of hy wilde den Dyandi de byoect wachter opnestelen :
maer daer school wat anders in de woorden. Koom ick maer eens in Zee ,
Oiae ! so ick'er maer in koom , ende dierghelijck / waer uit naemaels wel
bleek dat hy niet anders voor en hadt / dan te doen het gheene darter wel
haest op ghevolght is : niet te min hy hadt sijn Commissie van de Hoogh :

De Zee-Rooveryen

Gerrit Pietersz. Avonturier, valt en sterft, dies Schip Compaen koopt.

Compaen niet een Admiralteits Buysman in sonderinge handelingh.

Moog: Heeren Staten Generael/ en de Prince van Orangien om uyt te gaen als oerliche Avonturiers doen. 't Schip daer wy vooren van aengereert hebben was gekocht van de weduwie van Gerrit Pietersz. van Medenblick, geweest zynnde een Avonturier van de H: Moog: Heeren Staten: dese hadt bekomen op de Spaensche Zee een goeden bunt die hy na't Vaderland meende te brenghen/ maer omrent de Hoofden komende so wiert in der nacht aen hem geboortschapt dat een van sijn alderbeste Bootsgesellen (Malgom) ghenaemt) in doodts noodd was/ dieg hy op stont/ en in 't donker unt sijn Cajupt daer nae toe lopende/ in een van de Lijcken van boven neder viel/ en hem soo beseerde / dat hy van den val sturf: dieg Compaen aen dit Schip quam voorz een goede somme/ en bleesser acht duysent guldens op te quaer / was gheheeten 't schip Malta, hadt mede in de slaghi van Gibralter geweest/ doen Iacob van Heemskerck een grote Victorie behoeft tegens de Spaensche: hoewel het hem sijn leven koste.

Pu begont eens tydt te worden dat Claes Compaen nae Zee soude gaen/ ghe-reedt zynnde; ghenomen wesende tot Medenblick, daer de Admiralteits Heeren doen waren; onder wieng opficht hy als een goede Capiteyn mede 't Zee ging/ so noodigheden hy hum te gast/ om een afscheydts mactijde te doen/ en de son te drincken/ 't welct oock ghedaen wierdt/ vertrouwende dat hy 't wel met de Neder-publieke ofte het gemeene beste meende: in 't scherden seide Compaen, sij wil-den so wel doen en betalen het gene vertert was/ wisten wel dat hy al sijn ghe-reed bester had/ aen de mytrustinge van 't Schip en sijn toebehooren/ soud' een goeden bunt gekregen hebbende) dat dantekelijken wederom beloonten/ en liever dubbel betalen/ ja waer het wesen mocht rijkelijck vergelden/ de Heeren deden sulckig uyt een goeden imborst/ en daer op gaet hy met veel eerbiedighert/ en eyndelijcken met een goede voor de windt in de Noorder Oceaen: het eerste dat hem ontmoete/ was een Burg van Egmont op Zee , die hy aen boordt voer/ de Buysman vond hy besich achter hy de Galgh/ daer se ghemeynelijck de masten op leggen/ inskomende/ vraeghden hy terstond na den Stuerman/die quam verbaest niet de hoedt in de handt/ biddende/ dat hy sijn en der sijner/ leuen verschonen wilde/ want meenende dat er een Duyinkerk was/ dan Compaen sepi niet te begeeren dan een Last Haringh/ en dat noch voor geldt/ het welcke soo ghewilligh na gheskomen wierdt/ dat hem de Stuerman daer hy noch een Ton souten Bisch vereerde/ en men handelde Vriendelijcken/ doch in platz van geldt/ gaf hy de Buys-man een hand-teeken om de betalinghe tot Hoorn te binden hy de Heeren ter Admiralteyt van het Noorder Quartier/ daer hy mede te vreden was/ niet wetende of hy was een vroom Capiteyn van het Landt/ en hadt den Haringh duer verkocht/ ghelyck de selve doen dock seer geldigh was/ schepden met een goede adieu. Als de Haringh-vangst ghedaen was/ en de Burg-Lieden tot Enckhuysen quamen/ gingh de Egmonder nae Hoorn , en versocht van de Heeren ter Admiralteyt sijn voldoeningh/ vertoonende een Cedula van Compaen haren Capiteyn/ seo hy meende/ de Heeren sagen op maskanderen/ beseerkerende hum nu dat den Zee-roover niet goetz in den sin hadt/ gabent tet bescheidt hem aengaende hadden daer voor niet te betalen/ wilden gheen geldt gheven voorz soa een Schelm/ die de ordonnantie der Hoogh: Moog: Heeren Staten niet alleen te buppen gingh/ maer oock hem geheel tegens het wel-baren van 't Vaderlandt kanten; hy macht de schade aen sijn been binden/ en ghelyckigh reecken dat hy'er

hy'er so af gekomen was / want so Compaen daer na selver tegens hem getungde / waer hy seven ofte acht daghen later in sijn Buys ghekommen / doen hy ses Schepen op eenen dagh nam / soud oock al aen den selven danse gemoeten hebben. Wassenaeer verhaelt dat Kompaen maer vier dagen in Zee gheweest zynde / hy hem verliet teghens sijn ordonantie / en nam een schip dat hem niet toebehoorde / de huyt onder de syne Pterato denlende ; 't welcke hem so groote reputatie onder 't Graeu maeckte / dat hy by onweder tot Vlissinghen in moest / en van daer terstont vijftrig man meer inne kreegh / waer mede hy weder 't Zee liep / ende stelde het so aen dat een reder voor hem betreest was / ja Spanjaerden / Portugesen / Franschen / Engelschen / en alle Zeevarende. Lieden een schick aen joegh / en voor hem beefden / mits de heftighe aenvallen die hy met sijn Dolek dede / en alles vernielde wat in de Furie aen-getroffen wierd / maer in koelen bloede niemant aen den lijve beschadigde.

Geduerende de rijt van Klaes Kompaens zee-rooven / heeft hy een groote meennighe van Schepen uit alle contreyen des Werelds genomen / maer hoe menigh hondert zeulen by hem verobert zijn / is selfs by hem swaerlijcken te weten (schijft Wassenaeer,) doch hy verklaerde aen de Egmonder Buysman / dat hy meer dan van 350 sijn wil hadt gehad / hy wierp sijn Journael van uitgift en ontfangh al vroegh bryten boordt. De Paerden in de Wagen gheslagen zynde met Kompaen die holden van kant aen / en hy taste over al toe / nam een Hamburger (die doch groote loringh-dravers zyn) en verklaerden hem voor een goede Prijs / en bys wecken by hem gehadte hebbende / heefster noch andere mede in 't niet gejaeght / een ander Hamburger komende van St. Ubis, wierd vermandt : dese meende byn te zyn / dan hy settet 26 van sijn Matrooten op / die in de Spaensche Zee geraect zynde / daer mi deur gingen / waren daer over reeng geworden / en lieten haer Capiteyns toe liicken : 't wordt geseght doch heest by my het meeste gheloof niet / dat hy een schip vol Ammonitie van Oorlogh opfondt / dat hy meende een goede Prijs te wesen / en bys verklaerd wierdt / des gelijcks met drie Prijsen onder Zeelandt komende / en verstaende datter so veel valsche cognoscementen ghemaect waren / daerom oozsaect nam om aen de kustte van Barbarijen te loopen / om hem selven Meester van de Schepen te maecken / terwijl datmen ante 't ghene vertelt is / wel verstaen kan / hy Kompaen in sijn uitvaren voorgenomen hadt / hem tot 't Zee-roven te begeven / tot waercke van het leedt dat hem docht aen-ghedaen te wesen ; hy nam in korten tijdt / ja in wenigh maenden een groot ghetal van Schepen soouert Daderlandt als elders / so niet ghewelt als met practische / Sieuwert Cornelisz van Suerwou , Schipper uit Water-landt / dese quam met een kostelyck gheladen schip uit de Condaet / kryghende een grooten storm van drie daghen omrent de Hoofden / wierdt na het op helderen van het weder / en op klaren van den dagh van Kompaen beooght / die'er met vlijtig hengelen een wijle in het Canael gehouden hadt / en hem een dagh en nacht nae seilden / eyndelijks / door dier' er stilte quam soo sette Kompaen sijn Boot wel ghemandt en mit Musquetten versien / roept hem aen voort en neemt' er Schip in / de Schipper mit sijn Dolek / uit-ghefondert de Steuer-man ende de jonghen wierdt mit' er Schip gehaelt / als sij alle wel ghepijnicht waren (want hy hun bryten twijfsl om veel dinghen te weten sulcks af gedzonken heest) mostense weder aen voort / ende seylen daer by

De Zee-roveryen
van Compaen vangt
aeu.

Veel Sche-
pen by de
Zee-Rover
genomen.

Sieuwert
Kornelisz.
komende
uit de Con-
daet geno-
men.

helpen setten/ en hem Kompaen volgen tot in de Haben van Duynderkercken (soo Wassenaeer verhaelt) daer laghen wel Oozlogh-Schepen voor/ maer sy bleven aen hare Wickerig getuigt/ alſſe binnen gekomen waren/ verschuyld hem einen Ian Jacobsz van Suerwou in 't Schip soo bedeckelijcken datſe hem niet vinden en honden/ hoe ſeerſe ſoachten: g' nachtſ ten elf ure begaf hy hem uyt een ſchuyphoeck/ valt by het Roer neder in de Haben/ breekt dorſt. Hy tot op het strand/ gaet voorz na Grevelingen, ſwemt aldaer des nachts te twaelfuren mede door by den Hoop/ op d' ander zyde van de Stadt/ en lenghs de Strandt na Calis alwaer hy in de Cozreguarde (nat beþre oſen en by nae verkleunt) te drie uren arriveerde/ daer hy hem warmen en droogen mocht/ zynde den danc onſprongen: Hy beklaeghde ſijn ongeluck ſeer/ dat die Staten Oozlogh-Schepen en een Jacht die haer tot Kalis ontmoete/ hen niet onſet hadde/ ſooſe gemachelijcken haddeſtonnen doen/ Kompaen was mogelycken om harent wille ooc in de Haben van Duynderkercken gheloopen/ dan weet niet mit wat Lieente/ alſſt de Schipper Siewert Cornelisz; wierdt in 't Spaensche roofnest in Strenghe ghevangenijſe gheset/ hy de welche noch 70 andere ghevangenijen mede quamen/ die merter tydt vanden Brandt ingebracht werden/ ſoo dat Kompaen van hier elderg behalven de Schepen veel buyt kreegh/ dat op de Reederij ſeert aenkomē moſt/ doch hy gingen in de deur/ maeckten hem vrolijck met een anders Bancket.

Discretie
in 't nemen
der Schepen
ende wat
Natie hy
verschoon-
de.

In 't nemen van de Schepen ghebruydt hy dese voorſichticheit/ dat hy alle Nationen metten eerſten niet tot Branden maken wilde/ ſparende de Engelsche en die van Barberijen/ alſſe die van Saphi en Sale, mitz altemet onder haer vleugelen te ſchuppen/ oſte op haer Itulen vry te zijn/ van dese vende Volkertē/ die hy verschoonde fullen wy nu beginnen wat te ſeggen. In Pelant tot St. Klera en daer ontrent quam hy dijkwiſl/ by ſonder inden Tare van 1625. al waer hy eeng te Lande gingh by den Gouverneur Wilem Hol, en namaels nopt wedder om hem te vergaſten/ alſſe gheschiede/ maer zijn geſelschap liet nopt nae by hem en ontrent hem te staen/ gelijclike by Symon de Danſſer de oude/ pleghen/ alſſe hy nu in de Kamer gheleidet wierdt/ omme te ſlaepen/ die wozde van achteren en van vooren met ſtaarke wachten van de Syne beset/ meer dan de ſlaep-plaets vande machtigſte Vorſt/ maer in den dagheraet begaf hy hem weder om Scheep/ nopt blinen de twee jaren zijn voet wederom op het Lande ſtellende/ hy hadde dooz coelatinghe van den Gouverneur/ eenighe Spaſche Burdt-Goederen (ontrent 16000 Gulden waerdigh) een Lande ghebracht/ die aldaer verlocht ſoude worden/ en bequām al eerſtige princijsen/ daer af/ maer terwijlen hy'er lagh quam des Koninkx van Enghelandts Schepen die hem dede vertrekken/ en doen was al het ghene bindt dat hy een Landt hadde/ dit vertooznde hem ſoo ſeer dat hy booznam alle de Onderdanen van groot Brittanie aen te lasten en te beroven: ja hy nam op den dagh zins verloopens ſeven Engelsche Schepen die wel ryckelijcke geladen waren/ tien duibelt ſijn ſchade verblinnende/ ghebræcht zynde waerom hy fulerde ſe gaf tot antwoort/ dat des Koninkx Schepen hem verjaeght/ en dat zijn goedt by den Gouverneur oſte Admiral in onderpant ſtondt/ daer op hy hen wees: nae dien tydt dede hy groote ſchade onder de Engelsche/ Schotſche en Iſſche Schepen/ al nemende die hy bondt/ het eerſte goedt (ſo uyt andere ſcheyders blijcket) dat Kompaen van de Koninkx van Enghelandt ghemomen

Vyande-
ſchap/ gekre-
gen met de
Engelsche,
door Ko-
ninghs laſt.

nomen was/ hadt hy tot Pleymuyden in gebracht/ want also hy hem veel op de Spaensche Zee onthiel/ desgelyckx omtrent de Strate van Gibralter die de oude in voorleden tydien de Clommen van Herculus plachten te noemen/ so had hy van daer genomen enighe Schepen die van Kandia quamen/ geladen met Wijnen/ Amandelen en Annyx/ willende na Holland/ de geroofde Goederen uit de Schepen/ deed hy in een Pack-Huys brengen/ om aldaer ten diersten verkocht te wozden/ een wijltje daer gelegen hebbende/ wiert'et de gene belient gemaect dat de Goederen ontvoeren waren: de Engenaeren tasten hunne Goederen (sonder schade te lyden) weder aen/ en brachtense't hurs niet bewilligingh van den Koningh van Enghelant/ die doen in de vervolgingh begon voort te varen/ en zedert alle vlyt aen wende om de Zeerover/ ofte wat men van hem achterhalen konde vast te houden sonder weer te geven/ en haestelichen last gaf om hem in alle Habenen op te soeken/ gebangen te nemen/ en te doen verleren/ t gene daer hem een ander voort wachten moet. 't Geviel dat een Schipper (komende uit de Middelantsche Zee) tot Pleymuyden in liep/ daer de Schipper en de Stuerman van gebangen wierden/ want se belast werden met de naem van Kompaen, doch de Stuerman redde hem eerst by/ en daer na den Schipper/ als den Koningh behont dat hy dooor de loosheit van Claes Kompaen bedrogen was/ deed hy eentige Schepen uit rusten/ die niet de minste waren die hem na joegen/ had hy te bekomen gheweest/ sy souden een bitteren gangh met hem gegaen hebbene. Komende des Koninghs Schepen in Yrlant wierd' op alle plaetsen daer de Zeerover goederen hadde de selve prijs ghemaeckt/ tot St. Claer en elderz/ waer van in 't verholgh bieder. Lydende so de Lex Talionis ofte de Wet der vergheldinghe/ met sulcke maten als ghy uyt meer/ sal u weder in gemitte wozden/ en 't gaet niet sodanige Goederen gemeenlijck.

So't quam so't voer, so gewonnen so geronnen.

Die al de Werelt soekst te verooven / word weder al de Werelt tot een huyt/ ghelyck de Sarmaten ofte Schijtische Volkeren Alexander Magnus voorwierpen/ en van den Koningh van Spanjen geseght wort/

Dat hy de gantiche Werelt tot hem te trekken socht,

Daerom van alle Nationen ontrocken wiert.

Want waerlijcken Klaes Compaen die by na alle man veroosde/ moet nulijden/ dat selfs die geene die sijn Vrienden scheenente wesen hem beroven/ daerom wast gheen wonder dat hy sich selven soe verbaerde/ om hem niet meerder in de trou van dit Volk over te gheven/ als tot St. Claer gheschiet was/ want aen dit staeltje was wel te bespreken/ watse met hem ghehaen souden hebben/ indien die gelegenheitd sulcks voor ghewozen hadt. Als nu Compaen van plaets versenlt en niet wyt van Dublingh aengheliomen was/ quam des Admiraal van Yrlantz Zoon eens aenboordt omme de Schepen te besichtigen/ en de Kapiteyn te besoeken/ sonder te weerten (soo't wel schijnt) van de onkosten die 'er tusschen den Viceroy van Yrlant ende Compaen ontstaen was/ uit oorsaecke dat die des Koninghs last volghen moest: als dese nu weder van voort wilde/ heeft Compaen gheseydt hy moest in 't Schip blijven/ en gaf hem de reden waerom/ sond' een Persman Francloys ghenaemt/ aen de Stadt-houder van Dublingh, op dat die soude stomen om de Tongher Heer te lossen/ teghengs enighe Vitualie ende andere Goederen/ die hy aldaer in een Pack-Huys hadde legghen/ zynde omtrent de dertigh dunsent guldens

Een Schip-
per met den
naem van
Compaen
belast.

Lex Talio-
nis (ofte)
Wet der ver-
geldinge.

Des Admiraal
van Yrlant
Zoon
wederwaren
met Com-
paen.

gulden waerdich/doch Francois keerde sonder beschept wederom/t geleect als
of sy'er mede te doen wilden hebben / waer door hy noch wel driemalen een
Bode af-waerdighde met dreyghementen dat hy des Admirael's Soon aan de
Frede wilde hanghen laten / soose hem niet en lossen voor de gemelde goederen/
van 't was dat oude deuntje/en weer aen niet / daer benebeng en hondt hy geen
Beschept verwerben van zijn vryheit / op de Habenen daer hy vande voornam-
ste plaeisen nu al af gedreven was/ dies wrochte hem weder op den Milord De-
pute ofte den Viceroy van Yerland om de virtualie die hy op 't hoogste van doen
had / en hem onthouden wierdt / heeft endelijcken ende niet teghenstaende zijn
gramschap / de Tonghman onbeschadigd na Landt toe gesonden / en geseght /
ey ! wat sal ick met hem om mijn te wreken over dese ontschuldighe , en wat
sal mijn baten zijn doot, siet dese Duyvels en bewegen haer niet eens over hun
maeghschap, en souden hem laten hangen, liever dan my het goet te laten volghen ,
ten was myn niet om 't goet maer meest om de virtualie die myn seer verleghen
maecht, siende datter niet af vallen wilde/ heeft zijn Zeplen op gehaelt/ en nam
terstont voor de voet op/alle Engelsche Schotse en Ursche Schepen/ niemandt
verschoonende/hen wij sende op 't goet/ dat hy hier en daer in onderpandt ghe-
laten had/ so hy sende / en my verhaelt hebben uyt welche Schepen hy goede
virtualie ende andere ververschinghe voor zijn Dolck bequaem en niet weynigh
bundt / leest hier van Wassenaer 13 deel / Pag. 31.

De Viceroy van Yerland / Milor Depute zynde de Gvabe van Staffort boven
vermeldt hielt nooz en al eer de Koningh zijn last ghesonden had/ om Compaen in
alle zyne Majesteyts Habenen / des gelijc xijne Goederen aen te tasten soose die
krijghen konden/ veel ommeganghs met hem Klaes Kompaen, de welcke hy veel
malen op zijn schip vergaste/ en buren alle twijfzel had hy'er geen schade van
soo dat hy comtentie ofte ooghlukkinge de schepen van de Zee-roovers vry-
lijcken de Habenen in ende uyt quamen / en dat de Matroosen wannierse wil-
den vryelijck aen Landt mochten gaen/ om voort gelyc alle te koopen / maer als
des Koninghs gebodt ghekommen was/ en niet langhe daer na des Konings en-
ghen schepen om hem te vernestelen / en 't gebodt stricktelycken te doen onder-
houden buntten twijfzel door sware aenschijvinghe van de Naburige Vorsten /
Koninghen Princen/ en Landts Standen / die onwettelyck door hem beschadigd
waren / soo was al de Dienschap ghedaen/ en Kompaen most zijn biesen
packen / want anders souden veel Honden der Hasen doot gheweest zijn , welck
nae jaghen hy ont sprongh/seer klaghende ober de ontrouw vande gheene dieng
Vriendschap hem te vooren onverbrekelycken scheen / hoe wel die niet an-
ders dan op ghenoord ghebouwt was/ hy was seer t'onbreden op den Viceroy /
desghelyck op Willem Hol , die zijn goederen prijs ghemaecte hadde tot
St. Kler. (als verhaelt is) jae hy worde de Engelsche Marie teghen / soo veel
de Viceroy aengingh / in het eerste meende hy noch wel weder in met de sel-
ve in onderhandelinghe te komen / om oock vryheidt / al koste wat dier) op
de Ursche Zee boessemen en Habenen te koopen / maer hoe hy het aenleyde
slopte aen een dobe-mans deur / want de Vriendschap was heel in de ag
ghewendt / mi is verhaelt van een gheloof-waerdigh Persoon / die sende van
hem selfs ghehoort te hebben / dat Compaen siende dat de belosten van den
Viceroy gantsch tegheng hem aenliepen / en in plaeis van helpen / hem
meende te verleiden / voort nam sich selven te wreken / mette eerste ghele-
gentheyt

De Viceroy
van Yerland
met Com-
paen zijn
vrienden
morgen vy-
anden.

gentheyt die er voorvallen mocht / nu wasser een Casteel op seckere Haven in
Perlant geleegen / daer doen ter tijt de Viceroy op was / het welck hy voornam
te overvrompen / om sijn ongeluck te verghelden / of vrake te oeffenen / alles
tot den aeriaagh ghereet zynde / is met sijn Sloepen ghewapent ende wel ghe
mant / in alle stillighert en int' doncker daer na toe gevaren / nu soo was et alle
aen den Viceroy te vooren ontdeckt die op hem pasten / aenkomende so wierd
het Canon van't Casteel af gelost / dat henlieden onverhoeg toe quam / siende
hoer'er geschapen was / keerden weder te rugh sonder nete wat uit gherecht te
hebben / oste sijn verstoort gemoet te mogen koelen / een oste twee dagen daer na
is sel gemel de Casteel afgebrandt / niet wetende waer dooz / sommige senden / ge
lyck Compaen Perraderg onder de syne / dat doch de Viceroy entrouwe perso
nen in't Casteel hadde gehad / die om gesocht so een vuurtjen aen gelert moch
ten hebben ten believe van Compaen / doen de Viceroy voornoemt in Engelant
gebangen sat / en datmen om sijn hals dongh / gelijck hy docht namaels onthoest
is / seyd Compaen menighmael / het moerde hem seer van sijn groote bekende
de Onder-Koninch / sy waren wel eer so menigh uurtjen met malkanderen vro
lijck gewest / dese moest nu in de stou sitren daer 't so vermakelijcken niet astopen
soude / gelijck 't doch weynigh daer na hem fuer opbrackt / doen hem tot Londen
op 't Schabot door den Beul met een Syl het hoofd afgehouden wierde.

Syne Vyantschap is met de Engelsche ghebleven tot op 't jonghste van sijn
Zee-roven / sulciglycht wel uit sijn schrijveng van Wybrant Schram / daer hy
van meerangh zynde vier Engelsche Scheppen te nemen die ghekommen waren
van Guinea rijkelijsken geladen / doen daer mede een slot van reecheningh had
de te maken / en dan voorts na 't Vaderland te gaen.

En Engelsche Zee-roover die kostelycke bunt-goederen gheskreghen hadde /
lagh aen een seker Eplandi van de Westindien / mogelycken om noch meerder te
bekomen of op te soeken / hier quam Compaen met sijn drie Scheppen by / so lagh
daer noch ontrent een groot vermaert Zee-rover : dese drie partyen loerden op
malkanderen / en hadden den een den anderen gaerne een voordeel af ghesien /
voornamelijcken so blande Compaen op de Engelsman / en vreesde dat de an
dere Zee-roover hem voor komen mocht / dese seylde (mogelycken uit beduch
ten van sijn Vyantz voorneem) des nachts weg. Compaen sulcr vermerkt
hebbende seylde hem na / en het duerde wel een dagh eer hy hem bondt / voorna
melijck daerom vermidts het mistich weder was / daer by komende vertoonde
hem terstont wrandt / dies schooten eerst gheweldijck teghens malkanderen /
doen klampre hy'er aen boort / en na kloeckmoedigen wederstant / siende de En
gelsman datter geer langs was om door te staen / moest er Schip overgheven in
handen van Kompaen / die eerst op alle dingen goede ordre gheselt hebbende / in
de Engelsche Zee-roover een soo grooten schat bewont / van Goederen / geldt /
Juweelen en anders / dat hy'er hem selven seer over verwonderde / sulcig me
nighmalen daer na by hem verhaelt is / met et seggen / ja men hondt in de selve
even en oneven / waer over wel te vermoeden was / dat hy de schat daer van niet
waerdeven konde.

Wat sijn vertrech-plaets aengaet die hy tot Sale en Saphi hadde / dit ghe
schiede om dat die Steden en haren staet seer gheneghen waren om te hande
len met de Zee-roovers / en deselbe onder haer beschermyng te nemen / om
dat

Een Engel
sche Zee-ro
ver, met een
groeten buyt
van Com
paen geno
men.

dat daer door haren handel seer vermeerderd wiert/ tot verkoopinge van sijnen
Bijnt/ Goederen en Prijzen/ (schijft. Wassenaeer) gebuyndt hy vrel Symon de
Danller de jonge / tot Sale, want den eersten goeden bijnt die hy kreegh/ verkocht
hy aen gemelde Dansler, die er groot profyt mede deed/ nauwlyc het vierdeel
van de waerdige daer voort betalende/ maer hy hadde de stoffe van noode die de
selve Dansler hem leverde/ de Prijzen die by de Bijnt-bunters verkocht werden
siet men seer goede koop hen over-setten/ tis gebeurt dat Compaen een Schip
nam/ vijs-en-tachtentigh dupsent gulden waerdigh zijnde/ (so de Schipper
sende) hy liep daer mede nae Sale, bondter Handelaers die gestoolen Goederen
op koopen/ wilde daer voor Keunt/ Loot en Lonten hebben/ de Handelaers
merckende dat Compaen de Ammonitie van Oorlogh van nooden had/hielden
die op gelt/ en wildent niet over setten dan met groote avance/ en hy gaf dat
rijche Schip voor vijs dupsent gulden/ onfanghende daer voor van het beste
Keunt dat daer was/ op de Delftsche proef: Desgelycer gevielt dat hy een Man
van St. Malo nam/ uit de Middelantsche Zee komende/ waerdigh zijnde hon-
dert en dertigh 1000 gulden/ en hoe wel't hem moepeijchen was van eer so
grooten schat voort sooo weynigh geltz te schyden/ nochtans so waren die twee
handelingen sijn welbaeri/ sonder die niet kommende unt rechten/ andere Prij-
zen die hy hier en daer brocht hofst hy tot hooger prijs/ de koop ofte waerdige
kommende in wachten/ als hy enige overwonnen hadde/ die sette hy te Lande/
daer't hem best gheleghen was/ de Françoisen die hy op 't Schip van St. Malo
vont/ stelde hy op een Moors Scheepjen/ dat hy mede af-gheloopen had/ ende
daer mede liepense na 't Vaderlant. Desgelycer omme sijne Bijnt-Goederen te
verkoopen bingen Sale, is hem Ian laasz van Haerlem (na dat hy verarmt was)
mede seer dienstigh geweest/ meenig hondert dupsent gulden waren aen lant/
en Moortsche ducaten wederom brenghende/ doen hy het contract met hem
maecte/ om sijnen makelaer te sijn/ gaf hy hem dupsent gulden op de handt
tot een vereeringe/ en wat hy namaels daer meer by dede/ hier na. Die van Sale
houden hen by naest als een Republiekque/ sy hebben den Konink van Maroco
(die Milay Sidan genaemt wier) in 't laetste blucten voort de Santo de Stadt ge-
hengert/ de Engelsche Negotianten (ontrent Compaens sijn aldaer) leverden
haer i 2 stucken voort alle de Engelsche Slaben die er waren/ meenigh carpigh
man van de sware diensbaerherdt verlossende/ de stucken leydense op heure
Wallen/ om haer te verdescenderen. Winnen Sale seght N. a Wassenaeer, (wieng
woerben in dit verhael veel gebuyndt worden) wert grooter handel gedreven/
dan sijn meeninge is van geroosde Goederen. Den Zee-roover Compaen hem
op sijn verdron niet derwen vertrouwien/ lach daer oock voort de Stadt met twee
Prijzen/ d'ene wag een Engelsman met stuck-Goederen/ d'ander wag een van
Enckhuysen. Als de koningh Milay Sidan van Safi tot Maroco weder gheskeert
was/ soo verstant hy dat de twee Zanten (namelijken die in 't geberghe wo-
nen) gearcordeert waren om hem weder te bestrijden/ so dat sijn concept van de
Alcaide van Sale te gaen bewechten/ te niet liep/ 't geveelen van de verre-siede
was/ dat sulcke dingen by oogh-luyckinge van de koningin aldaer wel geschieden/
en maectien samblant of sy hen om sulck en dierghelycke stucken seer ver-
stoort hielden/ daer se altemet wel mede te vreden zijn. De Zanten daer van ver-
melt wordt/ spruytten uytte Allarabien, sy offenen hun in den Oorlogh/ houden
hun op de straten en Heerbanen/ wallen op de Carouwanen/ plonderen der Lie-
den

staet van
Sale en ha-
ren Konink
Mulai Sidan.

den Goederen/ en staen hen doot/ sy zijn de verwoestinge van't Landt/ houden
hen maniere van wogninge in Tenten gelijck de Cartars/ verplaetzen van hier
tot daer/ onder de selue regeert een Hoost die Zeek naemen. Doen de Coninch
of Kensey van Maroco tot Magadoor was/ quam'er Klaes Compaen mede/ daer
hy sijn laetsste geroofde Yser verloft/ in 't geschte van een Conink/ (het Quin-
tael tot 7 Gulden 10 sijverg) die hem selver spreken wilde/ het welcke oock
voor gevallen soude hebben/ so sulce het onweder niet belet en hadde/ t was heel
wat veremts by den Coninch schijf Wassenaer/ sulcken famieuwen Zee-roo-
ver te sien/ in wieng fabeur hy lange te vooren/ een yren pas verleent had/noet
mende hem Meester van de Zee/ en sijnen Vriendt/ zynde by de Wozen een
wyse van spreken/ oste eer-woorden die also te gebruiken/ waer ijt wel af te
nemen is/ dat hy by den Moorschen Koninch hoogh gheacht wierdt. Hy ver-
loft sijn waren al veel op Magadoor/ doch aldermeest van Yser en loper dat
hy bequaem. Van sterven des Koninch Mula Sidani is breekt te lesen in de His-
tore van Nicolaes a Wassenaer, Deel 13. Pag. 61.

Ian Janz van Haerlem was met een vande Hollantsche Zee-roverg/ die het
vremt aenstelde/ en zijn Commissie grosselijcken te bryten ginch/ alles ne-
mende wat hy konde achter halen/ verschoonende geen van onse Vaderlant-
sche Schepen/ met de welcke hy na Saphi en Sale voer om zijn Roosgoed te
verkopen/ daer wierdt hy een Renegados Mamulicos/ een verlochend Christen.
en den Most aengedaen hebbende/ troonde veel andere Christen Slaven om den
Rock mede/ den te doen tot verlochtinge der Salighent die in Christo is/ hy was
veel slimmer dan eenighe Turk na het spreckwaert. Een verlochend Chri-
stien/ een quaestien Makumetaen.

Hy troude tot Sale een vrou zijn eygen Wyf en Kinderen verlatende/
die hy tot Haerlem had/ wierdt van een kleyn tot groter/ en voorts tot een
Admirael ter Zee/ daer hem de Koninch van Maroca mede begunstighc
had/ met de beneficie van Ankeragie/ Pilotagie ende Habengel van Sale/
dat een goede Somme Geltz des Jaerg heeft moegen op brengen/doen hy eerst
kennis met Compaen kreegh/ presenteerde de selue een goet Schip by te setten/
hy soude maer binnen komen/ maer de Dog wagte schalck/ niet vertrouwende
op 't lieffelijcke noodigen van den Leeu/ daer su weynigh voet-stappen van
weder te rugge quamen/ hy wist hem wel bryten te houden/ daer na is dese Ian
sijn saechter so verachtert/ mitz de Alcaide van Sale (de Maroockischen Ko-
ninch brytengesloten hebbende) hem de voorzige beneficen onthsel/ en schoon
hy sijn best dede om die niet af te staen/ was de andere hem te machtigh/ een
ander jagende is hy t' eenmaal uit getreert/ r' quam oock so veel dat zijn voort-
naemste geselschap als Matchijs Boetel/ van hem trock/ dieg Ian op dat hy niet
in groote armoede soude vervallen/ Kompaen voog mastelaer begonte dienen/
duscent Gulden op de hant ontfangende (als ghesent is) daer in hy redelijcken
prospicerden/ endelijken en oxt schenden vererde Kompaen hem een bequaem
Schip met 12 grotelingen/ daer mede hy met een verlozen haop stract waert in
liep/ weynigh redres sijn saechter stende/ en is voorts met hem heel slecht af-ge-
loopen/ leest Wassenaer 13 Deel/ Pag. 31 van sijn Historien.

Symon de Danster die men de Tonge noeinde/ in tegen stellinge van sijnen
Vader de Oude Danster was mede een seer vermaert Zee-rover/ en gelijck alle
de andere oeste en meesten deel/ een geluckigh begin/ maar een ongheluckighen
eynde

Jan Janz
van Haer-
lems leven
en bedrijf.

eynde bekomen hebben / so heeft dese mede (wanneer't de Heere verdoot) niet syne Fortune gheworstelt en onder gelegen/ dese was'et / die was'et die Kompaen in 't eerste veel Buit-goederen en Schepen af-hocht / wanneer hy onder Sale ten Ancker quam/ maer so goedt koop dat Kompaen nootsakelijken syne Buiten op een ander vanten moest / dat so't schijnt joloufie onder hem en Dansler veroorsaekte / en eyndelijcken uytbraek tot openbare Oantschap/mits d' een oock misgunde de groote bumpten die de andere bragt / hier over lepder Symon de Dansler met noch een vermaert Zeerover daer op toe/ om hem met sijn groote schat te overweldigen so op 't onverstieng ofte anders / Kompaen gingh van Sale na Zee / bequaam wel haest eenen bunt / en heymelijcke kontschap bane're voozienmen op hem aen geleert / komende voor Sale weder ten Ancker / voer een Danslers Boot / ende gingh / eerst het desseyn in het werck konden stelen hem vergasten / hy toonde sich heel vriendelijcken en wiert onder veel dingen van heure gelegenhethys verrelt / hoedanich datse t hadden in heure Zee-rooveren : also nu een goede en volghelijc maelrijt ghehouden hadden / moesten de de Vrienden hem dien dagh weder by komen en in sijn Schip de maelijt doen / de Dansler met sijn maecker quanien sonder eenigh ergh waen in waren vrolijk / nae eerlyck onthael sende Kompaen tegens hen / so hy nu wilde mostense binde sijn gebangenen blijphen / want hy verstaen had datse van meening waren hem sijn Bunt / Schip en goet af handich te maecken / doch gaf hen een van twee te kiezen / of hem ter stont beydje hunne Schepen in handen over te leveren / of binnen vier-en-twintighuren geredtschap te maecken om te slaen / en algome Capiternen het hare beschermen / dit onvermaghe voorstel klonckt hun heel vreemt in de oogen / dan niet te min koosen endelijcken alsoo het anders niet wesen mocht als van twee quaden 't beste te kiezen , liever te willen daer voor kampen / dan so plotselijcken hare Schepen over te geben / voeren na boort en maeckten allegh tot slaen baerdigh / de tijt verloopen zynde quam hem Compaen hi en brathcen sulcke Cannonspelen onder / dat de ene hem over gaf / en Symon de Dansler onslipten / die mochtet heugen.

Van den bunt des Beyrs de koop gemaecte te hebben
eer hy gevanghen was.

Compaen heeft tot sijn geburynck veel Schepen ghehad / op 't hooghste is hy seuen starch gheweest / maer hier de macht te groot zynde om alle dien onghereelden haop te beheeren / daer beneveng het oploopen van virtualie en ververschinge te swaer / dat niet aller weghen noodrust te krygen was / soo heeft hy eer altemet een altemet twee vermindert / somtijts de Buiten ooch te schaers valende / de Schepen die hy te veel hadde / heeft hy doen verschenen / en de beste Matrosen op de andere verdeelt / somwijlen ginghense selver niet de Schepen en de Bunt deur / als hy 't Oostindische Schip aenwiel / was hy die Schepen starch / hy soude 't selve niet gedaen hebben / ten waer de schipper gheseght hadt / dat hy een Guinees Vaeader was (staet te letten dat Kompaen lange op Guinea ghebaaren hebbende / welwist wat de selve waren) ten waer hem niet onbekent geweest / dat sulcke grote Schepen na Indien gaende / die ofte vier hondert mannen starch zijn.

De Staet van dese Zee-roover en syne met ghesellen / was seer bangureug / niet haer in geruchter vindende / soo veel hem selfs ofte sijn Persoen aenging / in der nacht als hy hem te slapen lende / hadde hy syn bloot gheweer mit eenige geladen

gelabed Pistolen by sich/hem alijt brychende/dat zyn Woer & volck hem overvallen souden om sijn so grooten schat/daerom hy oock niet sonder groote redenen daer toe te hebben tot een Egmonder Pisscher seer wel seide ghy klaegt; van u ongemack , en ick heb meenighmael voor een urtwee of drie slapens datse op mijn pasten groot gelt gegeven, en in gestadige lorge moeten zijn , niet alleen veranderen,maer oock voor mijn eygen Volck, en nochtans betrouwde hy op eenige van de sijne/dat hy sijn leven t'eenemael in hunne handen gas/ die hy gestadigh met gaben onderhoudea most/ evenwel moest hy in gheuerige sorgh staen; de groote Koningen daer in gelijkt zynde/ die in haer Hoven altoogx Ravaljach hebden/ die op haer verderf passen/en waerlijcken so segt Iob seer wel/ dattet getal der jaren verborzen is voor de Goddeloosen/want seght hy/alleg watse hooren doet hem verschrikken/en so het oock vrede waer/ sy souden oock vreesen als den verderver komt. Crempelen daer van zynder genoeg/ siet eeng aen de bluchten-de Cain/de anghstballighe Dionisius, en den Plum-strijcker Damocles , waer van de Poete Horatius aldus seght :

Noch Siciliaender spijsen
Sullen hem sijn vrucht doen rijzen/
Noch de Uter haer soet gelupt:
Noch der Vogelen gesluyt/
Stellen het gemoeid te wetten/
Aen die Man val quade zeden/
Wie op 't hoofd siet hangen klaer/
't Bloot Smeert aen een Paerden haer.

Hier-te-min soo veel 't meeste deel van Kompaens Volck aen gingh / dat was alijt beducht/ dat remant van de Troepen met eenige complotteren souden/en hem om den hals te bzengen/dan soude haer geselschap te niet loopen/en sijn aende Wal moetten/ niemandt sulcken exteriteyt hebbende om den ongheregelden hoop by een te houden / 't welck den bant van dese Snoode der Zee-rooveren wag/ en so vast knoopte/datse tot den ende toe onder Kompaens haer Capiteyning gebiedt bleven/ en na verloop datse gescheyden waren / noch wenschten onder sulcken een te dienen/die de Hooversche ordre so wel onderhield als hy/ mrs peider sijn portie die hem van den bunt toe quam datelijken te gheven : en nadien hy een neder wel betaelde/wilde oock gevreeszt zijn/ gelijck de Grabe van Mansveld sijn autoriteyt maintinerde/ als hy voor sijn Soldaten gelyc hadde om te betalen/ diep Kompaens Soldaten hem oock moesten ghehoos samen/ die het niet en deden moesten de Sabel verwachten/gelyc als eenige weider spannighe ghebeurde. Om nu een hoozbeelt te stellen van 't ghevaer daer in hy onder zijn eigen Volck wag/ so is 't gebeurt dat hy eeng op de Spaensche Zee een Schip bezquam/ ghelaeden met twee hondert Pijpen sorte Wijn/ en ontrent twee hondert kisten suncker/ hier over en wag Kompaen so seer niet verheught/of hy vresde voor het quaer datter by na volghde / meynende nae het oude spreck-woordt/ de Wolf by de ooren ghevat te hebben, die hy niet los laten kon/ en met groot perijckel vast houden moest/ want de Matrosen/ de gantsch ongheregelden haop / begaven hen/ so haest het Schip overmant/ en alles in ordre gheselt wag/ totten lieffelijcken dyanck/ en dat wel dick ghesluykert/ droncken hen tot ou de middernacht vol en dol ; eenighe voorstaemste van de selve zynde Officieren vande Compagnie / die langhe teghengs Kompaen een weersin op-
gebavt

Een Wijnprijs brengt
C. Compaen
in lijs ge-
vaer, door
myntineren-
van syn
Volck.

gevat hadde / die hem sochten by deeg of gene gelegenheit van kant te helpen ofte te verschappen / wijders hen Meesters van de Bunt te maken / haue men dese tijt waer / terwyl Compaen vol sorge en behoumernisse in de Cajuyt vertrucken was / leggende op een banck met gheweere onder en nessens hem : sy spraken tegens hunne meeste gunst gewoeten dat nu de beste gelegenheit was om het volck op hem zyde te krijgen / de Kapiteyn gebangen te nemen / en den buyt wegh te voeren / tegens de andere seydense al te lange onder eenz mans gesagh geweest te zijn / dat syn regeringe tot wreethert begon te strecken / dat hy niet sacht dan hem selven te verrijken en him alle mael haet en beroot te houden / vol behoeftichent blyvende / wilden soeter met hen handelen / en voordel doen waer 't mogelijcken was: hier mede verwecktense een groot gerucht / deel daer onder zynde / die weynich wisten wat er beduiden / sy liepen wel ghewapent na de Cajuyt om Kompaen haer Capiteyn gebanghen te nemen ofte van kant te helpen / wierden geholght van een hooyraultve drancken en onbesuste gasten / hr dit hoorzende streegh over emide / en terstant beset zynde van drie Hoofden van 't spel / waegde wats begeerden : daer op Henderick de Hooghbootsman der gelijken antwoort gaf / wu begeeren dat ghy af leggen sulc u Capiteyns gesach / en een van ons in u plaetselaren treden / want wu en 't ander Dolck niet langer onder u gebiedt willen staen / doen reeg hy op van de banck en riep overluydt / of syn Dolck sulcx begeerde / terstant wasser een geroep / wu willen met de Kapiteyn / leven ende sterven met dit seggen omtiel de moet der aenslagers / en Kompaen sijn geweer op gevat hebbende / zynde al bereetz gheassisteert met eenigh Dolck / vreef hun de Cajuyt uit tot onder het Verdeck / alwaer dat vier Personoen doot bleven / en dootg met et knevelen en ghevangkanen nemen der voornameste Belhamers wierd de onrust gestilt / 't Dolck heeft Kompaen op nieu alle trou en blystant beloofd / die niet tegenstaende het groot gevaer geleden vande gheene die hy te vooren seer bemindt / socht gheen waek deg dootg daer over te nemen / maer alleen hen in boeteng vast te sluiten / tot dat hy die op bequame gelegenheit konde doen landen / ghelyck hy deed / d'eenen hier en d'ander daer / op datse niet weder met in klanner wat quareg regens hem berockelen souden / de Hooghbootsman hield hy langhij by sich / liet hem endelijcken met een vereringe met veel Ducaten mede een Lant settien / met et welcke hy niet alleen veel onheral weerde / maer doch des te meerder gesach bequam.

Compaens
orde fonder
orde, en we-
dervaren in
hongers-
nood.

In ordre van leuen so veel het eten en drinken aengingh segt Wassenaer wag
goet reglement / dan wa moeten weten datter samwijken de spijse groteleyc ont-
brack / en vele honger liden moste / gelijck hem selver oock dijkwijs gebeurde /
mits sy hun ouer al niet van eetwaren houden verstaen / want hy heeft gerungt /
dat er gebrech wel soo groot is ghevest op sijn Schepen / dat men lichtelijcken
een man om een buyst vol eten doot ghelagen had / desgelycker heeft hy wel ver-
haelt dat hy op een sekeren tijdt / een Jachy Schip om een Ton Arweten twee
of drie gaf / als hem remant daer over aensprack / dat het een te onghelycken
handel was / so weynig Arweten voor een Schip te ontfangen / sende hy het selve
noch voor geen quade wisselinge te houden / want macht her Jachy wel maer
de Arweten niet ontheren / het bleech genoeg dat hun deg liff g nooddruft meenig-
mael ontbrack / datse door Hongers noot een Lant-tocht moesten doen / en resolu-
tie ghenomen wierdt / diemien andersint om greate Rijckdommen niet en
sijn rijkdom niet mocht verloren sijn / dat vngewenched lande inde

soudenaengarn/ want om Virtualie te verkryghen / socht hy veeler Menschen
leven/ ja syn selfs levens gevaer te stellen (de Horiger een tcharp swaert zijnde) sy
quamen ontrent een plaatig daer de Spangiaerd (dunkt my meester waren/ en
een goede Frontier hadde / wel van etwaren en ander lyf behoeften versien/
(doch my is de naem dier Plaetse nocht bekent gemaect) hier voer hy met een
goet getal van Polck en een Lant-tocht te doen / of hy mogelijken Meester
daer van worden mocht/ ofte eenigh Polck achter laten/ tot verlichtinghe van
de host/ somen seght dat oock syn meeninghe was/ eerst het Landt stonden be-
boonen lieper tegheng strant eenige baerunghe aen / t'welch eenige onghes-
legheytendt veroegsaechte/ mosien de Booten aen het Ancker laten legghen/
en dooz het Water baden/ en oock swemmen/ hen wryt / Loot en/ Lonten soos
veel bezydende voort vocht als het immers mogelycken was: en op de II al
zijnde wierdense in ordre ghelyst / in Troopen verdeelt ende voort ghelept / die
vande volugheyt hadde den dat al vernomen / en allegh waerdigh gemaect / schie-
tende so geweldigh / dat er veel ter nederlaechten/ dat de slaghordt verdt alt/ en
de couragie vernietigt wierdt / sy hadde gheen Canan mede / en dat re minder
versien om d'een of t' ander heoghte / diese op werpen honden/re veredighen/
daer op vielen oock de Byanden ait / geassisteert met t' Beschut van t' Foort / en
dieven hym na Zee/ daer t' oock een haart was en daer dooz en aen de Booten
te geraechen/ veel sneedelber op t' Lant/ eenige verdroncken in de Zee / en min-
der dan de helft quamen behouden in de Booten. Kompaen was een kloek
Swemmer / en vrynae de laetste int plachten/ de Tambour zyn Trommel noch
behouden hebbende/ wist gheen raet om over t' water te komen/ sy bonden hem
daer op / en wierdt dooz des Capiteyns kloekheit voort getrocken en behou-
den/ ander sing hadde mede het leven verleoren / ghetlyk selfs dooz den vele
Officieren gheschiden. Men seydt dat Kompaen verhael heeft / dat hy
swemmende over een van de Officieren / die al op de gronde verdroncken
lagh / en dooz de helderhendt des waters klarelyk ghesien konde worden /
noch behooringh kreegh omme nae hem te duichen / en den Vingher af te
slinden daer hy een Gouden Ringh met een wyt nemende ghestrente aen had /
ost waer is of niet: wederom aen voort ghekomen zynde/ bevondt hy aen zijn
Polck die ghemist wierden/ dat et geen kleynghetal en was/ noch trans heeft hy
(soo men seydt) dickywylx vertelt / dat de somme van het verlies noch te wen-
nigh was/ by het ghene dat wel van nooden had ghewest om wat meerder ver-
lichtinge in de host te srygen. Sy hadde schrijft de meer-ghemelde Wallenaer,
oock meenghamael veeler dingen ghebrecht / voer een bolle Pier-landts Garen/
gabense een halve Pistole/ en andere kleine Hollantsche noeddraesten mosiene
dubbelt veralen. Het dobbelen en spelen was sonder maer/ ende hadde nocht eyne
de: op de kust wiert des daeghs gehandelt / en des nachts gedobbelt / sae dicky-
wylx Honbert Personen van het Landt waren op een nacht aen voort / oile
Goddelooshendt / Woererie en onreuehendt bedrijvende / ja wiertey ghe-
hanthaest. De Engelsche die op den bunt looden/ hebben een bequaemey styl/
dit vryen gemeenelijc een Voorz leser mede/ en als die sijn voorlesinge gedaen
heeft/ bidt hy ghemeeuelijc om een goedenvluy/ en dit bekomen zynde / dan-
ken sy den Heere / soodat hy heur noch een glimt van een verkeerde devotie is/
het gebeurt oock dat soo wel de Voorz leser als de Capitem/ aen een Salge ghe-
raecht/ maer dit Volk hield in; bidden noch in't voorz-lesen eenige ordre: t' was

van den Tageraet tot inden avont-stont / niet dan van vloetken en sweren
datmen hoorde / daer wiert geen menigie van eenigh goet ghebaer / so datet een
heylose vergaderinge van menschen scheen te zyn. Klaes Compaen heeft menich-
mael verhaelt / dat de eerste twee jaren hy *Testamenten* / *Gebede-boeken* en
Psalmen hadt ghebruyckt / daer en boven noch boejen en banden om de misda-
dige te haftijden / maer dat' er daer na so seer in't wild liep / (sonder enige verbe-
tringe te verwachten) dat hy *Testamenten* / *Gebeden* en *Psalmboeken* / ne-
vens voepeng vanden en al (op zijn Scheepg geseght) buxten Scheepg-boort
bruyden / en liet' er so heene loopen. Ja men verhaelt dat' er eenig gebeurt sou-
de zijn datter twee in zijn Schip beneden in het Kurn aen't vechten waren /
(gelijckse meest alle dagen vachten) en dat hy daer in't midden liep / daer van hy
de eene de rest gaf / dat hy zedert die tyt in stelde met zijn brude en heylose Maet
soo waerneer twee of meer Persoenen teghens malkanderen vachten / de selve
solange mochten kampen / tot datter een van beide op de rugge lagh / de Gequet-
ste most terstont aen den Chirurgijn voor zijn wonderen hondert Guldens beta-
len / eer men hem verbinden mocht / en om dat de twee of meer vechtende mal-
kander niet ontlopen souden / wier' er inder yl van 't Woospoleit of van de Sol-
daten een ringh om gemaeckt / waeronse eer dooz 't scherp te lopen hadden / dan
daer dooz te komen / het welke so hy by veel Lieden verhaelt soude hebben / sulc
een schick en afkeer van slaen by de zyne wazacht / datse daer na weynig of niet
aen't vechten dorsten komea : hebbende zedert meer vrede onder den anderen
als van te vooren het welke niette min een heylose remedie was / zijn loos hept
en ghedurighe prachtycken aengheleyd / om meer weynigh moerten / en dat
onder schijn van vrienschap de Scheepen te bestomen is groot gheweest / en
heeft menigh Schipper besuren moeten / met verlies van Schip en Goet son-
der slagh ofte stoot / hoewel hy hem selven als een Krijghxman betoondaet
het de noot bevoerde / want als Wassenae schrijft / en alredre verhaelt is / dat hy
het soo aen stelde dat een pder voor hem bevreesd was / ja Spangiaerden / Por-
tagiesen / Fransen en Engelschen / en alle Zee-barende Lieden een schick
aenjaeghde / die voor hem vreesden / mitg de heftiche aenballen dien hy met zijn
Voleit dede / en alle vernielde wat in de surie aengherroffen wierd / maer in
hoelen bloede niemand aen't lijf beschadighde / van dese twee dingen sullen wi
vervolgheng nu eenighe vertellinghe doen so veel als my bekent is. 't Schip
de Omval van Hoorn daer Schipper op was Evert Cornelisz. van Barckhout
lagh aen Ysle de Maio om Sout te laden / by desen quam Klaes Compaen, die
met de Schipper een Vriendelijcke omgangh hield / deelden malkander het
eene en het ander mede / vergasten ooch onder een / het was al Vriendt. Com-
paen had eens hun dragen te gast / wisten niet dat hy een Zee-roover maer meen-
den dat hy een Staten Capiteyn was / diez vertrouwden alle goetz / maer
in het eynde sende Compaen / wat dunckt u / sooc ist u alle hrie hier ghevangen
hield / en mi meester van uw Scheepen maeckte / ghy weet wel nu in
mijn macht te zyn / de Schippers hoe wel vertrouwd van sulche woordien hiel-
den't voor hoert / en syden sulckg niet van hem vertrouwden / dat hy het sou-
de willen doen / zy en sonden soose dochteren daer over niet bevreesd zyn / wa-
ren Larids-Lieden en die het niet de ghemeene saecien wel meenden / keerden
voort in een ander praetje / scheppen doen eyndelijcken met vrolickheidt en
Vriendelijcke woordien van malkanderen / middeler wijlen datse daer laghen

Twee on-
derscheyde
conditien
in Zee-ro-
ven.

Het Schip
den Onval
by Com-
paen liste-
lick de Ey-
genaer.
ontnomen
aan Ysle de
May.

quam'er een Fransman van onder de Lienie Equinoctialis, die mits hy sijn mee-
ste Volk verloren hadde te swach was om't Schip te regieren/ en gaf sulcke
aen Compaen te kennen/ die haer over nam/ niet te min vreesende sijn eyghen
Wyant in dien Boessem te queecken/ (gelijcst de Boerman een seerker Slanghe
ghedaen hadt) socht hem met goede middelen weder quijt te worden/ en nam
voor met hulpe van de Fransen een van de Schepen af te loopen/ dan soude hy
de Fransman op het Jacht settien/ en met alle noordvast wel versien/ om sijn
heyl te versoeken/ hier op wiert gelegenheit van Mint en Stroom verwacht/
en de Boot met eenige Matrosen upgeset/ die om de minste achterdocht te ge-
ven/ eerst aen Landt voeren om de ghelegenheit van't Volk te verspieden/
welcke in Sout-pannen waren om Sout te kruiken; by hen komende sey-

den dattē honger hadden/ dan kreghen tot beschent datter gheen lustocht meer
mede genomen was/ dan totten noordvast van dien dagh voor de Arbecht-Lie-
den/ gingen deen-wederom na de Boot/ en voeren Strandt langhs/ daerse niet
gesien honden warden/ by de gene die Sout te kruiken hadde/ staken doen voortg
recht op den Omval van Hoorn aen/ die op't Ancker lagh/ en hieuwen sijn ver-
ton-tou-aen stukken/ settender de Zeylen by/ en gingen regel-recht op Compaens
Schip aen/ die het blghelyken verwachten/ dan het bracht wel haest een naer
toesien by Schipper Evert en de sijne/ want so haest hy op sagh/ en vermerckte
datter de Zeylen by stonden/ en 't Schip door-gingh/ riep hy tegens sijn Volk.
Daer ben ick mijn Schip quijt/ bevont her ernst gheweest te zijn/ 't ghene hy
ghemeynt hadde up scherffe was/ mande de Boot af/ en repte hem na Com-
paens

paens Boordt / daer hy quam en den Zee-roover toesprack / en hem vraeghde / waerom hy sulckx gedaen hadt dewijle vrienden waren ? hy seyde het Schip van noode te hebeen ; Schipper Evert weder / dat sulckx niet recht was / en hy 't sijn niet missen mocht / men had so niet met malkanderen te handelen / wi si wel dat 't hem niet toe quam / 't welcke Kompaen toestonde / maer moest het hebben dat in 't Vaderlandt komende betalen / of wederom behandighen / hy hadde nu sooo in 't lief te nemen / daer was niet om te doen anders dan om gedult te hebben / en de ryt in te wachten / hy wilde mer 't selve syn heyl versoecken / sou hy gelegenheit allez dantelijcken vergelden / de Heer had er nu van node / en soo voortg / het was dan wel ooste qualyck. Schipper Evert Cornelisz. moest sijn Schip missen / en hoe hy klaeghde / dat hem daer dooz alle middelen benomen wierdt om Vrouw en kinderen te onderhouden / 't golt niet / 't schip moest hy daer laten / siende dat hy sonder troost vertreken moet / versocht doch resgelt om weder 't hys te komen / seggende / ghy beneemt ons allez / en laet niet over blijven / ten minsten geest ons Resgelt om na het Vaderlandt te komen ; waer door hem Kompaen een vereeringe gaf van 50 Ducaten / is also met sijn Dolck in de andere Schepen na 't Vaderlandt ghetrocken / daer hem te laste gheleydt werdt / dat hy het Schip aen Kompaen verkost / en gelt daer op ghenoten hadt ; doch de waerheydt wierdt namaels wel bewonden : en hy weder op den Omval Schipper ghemaect / nae dat Compaen daer mede in 't Olie ghekommen was / heeft namaels (so hy my verkaert heeft) mer 't selve meer dan 9000 Guldeng gewonnen. Den Omval genaemt / en in 't laetsl gewoerdt by een ander / is omgevallen en met 't Dolck vergaen / in de Golf van Venetië. Kompaen vererde sijn Jacht aen de Fransman als hy 't ghenomen Schip daerunt verliest hadt / dan in 't eynde was 't de Fransman niet ghenoegh / maer wilde part en deel noch hebben in 't ghenomen Schip / dieg hy Kompaen dreyghde dat hy daerom niet hem een kantje leggen wil / doch hy en wist de Fransman daer van niet te wille / soo dat geen kantse siende elck sijnen wegh gingh. Kompaen heeft met den Omval (die seer wel seyde) een meenigte van Schepen genomen / en is by hem gebleven tot sijn wederkomste na hys.

En schip by Yrlandt niet ligt berooft. In 't vertreken van sijn ghewoonelijcke Habenen dan Yrlandt, moest niet te min eer hy over steken konde na de Barbarische lust / 't sy nae Sale ofte Saphie, hem nootdalselijcken eerstmael verberghen van kost en dranch / want men sijnen nootdrusten tot Dublingh en elderg onthouden hadde / dieg sijnen wegh achter Mant om nemende / loopt daer in een boessem / en vinter een nieu schip leggen / eerst uyt Hollandre gewoert zynnde / daer hy by ten Ancker settet ; tusschen hem ende de andere Schipper waren alle teliken van vrientchap / en hielden minnelijcke t'samen spraek / op dat Schip lagen twee nieuwe / en heel schoone Metalen Stucken / die de Schipper voor sijn engen lust gekocht hadde / dese woude Kompaen hem gaerne voor geldt af gehandelt hebben / maer en wilde se niet missen / hoe veel Gelts datter voor geboden wiert / de Matrosen van d'een en d'ander scheepen voeren na Landt / en in een Herbergh maectense hun vrylck / Kompaen hebbende voor ghenomen van de Stucken en eenigh ander goet dat hem van noode was meester te worden / onderrechten sijn Dolck / darsc de Matroosen van het nieuwe Schip / met ten dronck souden sien op te vullen / en so tydelijcken als het wesen mocht / hem steels-wijss weder te rugh begeven / om sijn desseln beter uyt te voeren / ghelyck gheschiede / middeler-wijlen hiel-den de

den de Zee-rooverg hare Booten baerdigh/maeckten stillerjeg de andere Boot ongeroert/voeren aen't nieuwe Schip/so oock van Compaen gedaen was/klimmen binnen boozt/jaghen het weynich Dolch datter was nae beneden/setren der wat zeplg by/loopen nae Zee toe/ en namien wyt et Schip alles watse meest van nooden hadden met de stukken/welck al beschickt was/ eer de andere (die sulcx gewaer wierden) daer by konden komen/dit gedaen zynde en gelter gheen dispueren noch met woorden/noch met gewelt konden niet wyt rechten/hn was hen te machtrygh en moesten hunne Goederen missen/behouidende het Schip en de meeste vooraer/ het welcke sy noch seckerlijcken voor een groot geluck te houden hadden/de wyle het vele anderen met Schip en Goet moesten besueren.

Auke Douwes, van Driesslandt ghebruyckte groote voorzichticheyt/ om dooz Auke Don-
Compaens schalschijndt en lystigh fluxen/Schip en Goedt niet te verliesen/hp wes behoeft
hadde een Schip met 4 Sotelingen en niet weynich Dolch verfien/dese quam sicht voor
voor Sale op de Kede/ eben datter Kompaen van de Engelsche Kust mede gekozen
men was/ die terstondt als een Leeuw op het aeg/ op de Bunt loerde/ ende de
selve gaerne in sijn klauwen hadt/ maer als hn vermerckte dat het heen te
hart was em aen te knagen/ heeft hp sijn oude list op een nieuw in het werlt
beginmente stellen/ versocht daeromme door een Boode/ dat Auke aen sijn
Boort soude komen om hem te besoeken/ en sijn gast te wesen/ meenende als
dan de rol sijner bedziegerij te spelen/maer de Schipper dien Dos wel kennen-
de heeft de Boode geantwoort/ dat hp niet van sin was sijn Schip te verlatten/
hadt Compaen wat te segghen/hp moch selver by hem komen; als nu de Zee-
Rover de tijdinge te rugge gebracht wierdt/ soo sepde hp: Immers is een Schelm
niet vertrouwt.

Wat was oock seckerlijcken waer aen hem behonden/ want de meeste hoop
van de Zee-lieden/was het nu al bestent geworden/ wat hp in sulke gelegen-
heit doen soude/ ende soo veel malen gedaen hadt; daer hem de Leeuwlen hunc
te kost quam daer voeghde hp het Posse-bel by/ en nam soo veel rijk geladen
Schepen met weynigh of sonder veel moeyten/dit houtjen wierdt over gehaelt
doe men wist wat hp met sulcke vriendschap voor hadt.

De moedigheyt in't slaen/wanneer't gelegen quam/ ontbrack hem niet/ al-
leen 't onbreekt ong daer veel van te seggen/ terwijlen de memorien niet voor
den dagh gekomen zyn: van zijn voorval mette jonge Dansler is verhaelt/ tegeng
Kolaert viel een hart gevecht/ want de slagh was hebigh/ doch ons onbreekende
de particulariteiten/sullen alleine die in't kost hier by verhalen. Kompaen hoe-
wel hp hem tegens sijn ergen Vaderlant gelaert had/in platz van sijn Com-
missie te voldaen teghen de Spanjaerg en Duynkerkers, die bleef niet te min
een gedurige Dyanct van de Spanjaert/ oocksaect dat hys alle nam die hy
krijgen konde/ en dat desghelyck de Spaensehe hem met alle moogelijcheydt
onder hun gewelt sochten te kringen. Iku so was den Admirael Kolaert een goet
Zee lielt/dienende de Admiraliteit van Sivielien, of die doen ter tijdt tot St. Lucas
resideerde/ gelijc na maels ghetransporteert is van daer tot Duynkerken, veel
schade onder de Hollanderen doende/ tot dat hem eyndelijcken de indedighe
Zeeuwen hem overmanden/ genoegsaem van de sijne verlaten zynde: Kom-
paen hieldt hem dicht aen de Spaensehe Kust/ dat aen Kolaert verkondt-
schapt wierdt/ sijn macht ende waer hp laght te hengelen/ om een bunt te kry-
gen/

Slagh tegens
Kollaert eu-
de andere
Spaensche
Schepen.

gen / dieg hy met vier kloetche Oorlogh-Schepen daer na toe trock wel gemant met Dolch / ende ghedient van een goede wint / daer mede hy de Zee-roover tegens de Wal aen besette / soo dat' wel haest vreeselijck op een vechten gingh / het scheen in't eerste of hy't quaet genoegh had / maer in soo hooghen noot wendende watter oer loopen soude als hy obermeestert wierdt / weerde hy hem met zijn Dolch als Leeuwen / ende maecten een ruymbaen datser door sloe gen / ende soo daer behouden af quamien / dese slach voert hy aen in de Brief van Wybrant Schram. Hyt welke woorden geneeghsaem te bespeuren is / dat' er daer lucht op aengelomen hadde schijvende / hy hadde hijs wat te seggen / van 't gene hem bejegent was / was niet lang verleden slaeghs geweest tegens 4 Spaansche schepen / sy hadden hem teghens de Wal beset / doch hadde sich (dankende Godt) daer dooz ghereddert / het liedt hem ten eersten niet wel schicken / hy was verspiet / sy wisten wel dat hy Kompaen was / ende een goede wyl te voren had hy tegens seg kloetche Spaansche Schepen slaeghs gheweest / maer die waren van hem silve eerst aen gesocht om een goeden buyt te komen / en als men seght te hebben / of Buyt of Slagen. Hier wierdt hy seer geramponeert. De zyne beschadigt / dieg na een Haven in Prant most / om zijn Schepen te vercalifateren / hier van schrijft N.a. Wallenaer aldus / en van 't bevoorderen sijns perdieng. Eenen seelsteren persoon genaemt Bakelerot, ghenomen zynde op een Spaensch Schip dooz een Schotsche Zee-roover / wierdt ghevoert in Prlandt tot St. Kuys, daer hy Kompaen vont / die tegens twee Spaansche Schepen geslagen / niet uyt gherecht hadde / hy wierdt doen gheonzeelt / een groote schat by hem te hebben / also 't al Soudt was water blonck / en toonde dat dooz goude arm ringhen ende Halz-banden die hy droegh / met sacken vol Ducaten dat dat meest bewijsende: en alsoo hy een grooten buyt niet alleen uyt sijn Pardon schepen / maer doock van Nederlandtsche bekomen hadde / niemandt verschoonende wierdt hy in gheroepen / de hoope zynde dat hy ghebonden sal wozden / om de sijne niet meer te beschadighen; want oock sijn Drienden op het advijs van Baeckelerot, nae hem reysden om het Perdon der Heeren Staten zijns Persoon vergunt te brengen. Heyn Aertsz. sijn halve Broeder had et op gheloopen / en sochten de Heeren van het Landt hem uytter Zee te krijgen / maer sijn Broeder ende konde hem niet vinden en soo het uyt verschepde schijvers blyccht begon Kompaen selver begheerte te krijghen / om in sijn Vaderlant te komen / zynde een Man van 39 a 40 jaren / hebbende Drouw en Kinderen te hung. Hy vermat hem sood men hem gheen Perdon en bestelde / dat hy het ergher maecten soude dan remandt die ont raosde : had doen op sijn Schip honderd en viischien of twintigh man / de kloekste diemen hebben mocht / elck verstrekte een Herculus hadden een grooten schat oock by haer / dat eenighe Cooplunden niet weynigh sinerie / hy vreesende datmen hem niet list in sochte te krijghen / dreynghde dat hy het niet de Turk aen spannen wou / daer al vrees oor was gheweest / midts den Admiraal ter Zee Ian van Haerlem hem belost hadde binne Sale te komen / hy wilde hem een Schip by setten om Hasart te loopen / want hy dock weder keerende van Prlandt / quam op de Barbarische Iust / vondt een Schip van dese Landen over Saphia, dat plonderde hy / en trock voort nae de Siera Lionis, maer hy meret Schip Hollandia in debat raeske en aen aen den Commandeur schreef dat hy hem openingh wilde doen van sijn Pardon / hy wilde daer voorzeen goede vereeringhe gheven,

Slaet te-
gens ses
Spaenische
Schepen,
en bevorde-
ringh zyns
pardons.

ven / d'atse hem bedancken souden / was van meeningh de selve met alle blijte
op te soccken.

Eer wi nu komen tot de slagh van Kompaen met et Schip Hollandia, sullen
eerst wat verhalen van sijn wederbaren met een Waterlander t' Boefje genaemt/
dese komende uyt de Straet, verviel in de handen van Compaen, de Roover deed/
den Schipper aen boort komen en als hy aen boort quam wierd bekent / en se/
de Compaen welkom wel Boefje hoe is dit so ? hebtge noch niet ongeluck genoeg
ghehadt / mochtje mijnen noch tot een bunt worden ? En doch wat raet hier toe ?
hoe sullen wi dit best overleggen? de Schipper serde ick hoope dat de Capiteyn
so barnhertigh wesen sal en mijner nevens de myne ontfermen / op dat ick niet
teenemael in de gront verdogven word / nopt weder ghelegenthert synde om
Weder op te komen/komt serde hy / wi fallen ons eeng verberfchen/en dan eeng
sien watter t' d'zen staet Endelijcken sprack Compaen ghy sul u Schip en Goet
weder hebben / ick sal slechts een weynigh voor mijn selven behouden / doet my
de vryneschap en bestelt / op trouwe een weynigh gelt en cleynodien aen myn
Huyvrou / ghedenicht wat ick D L doe / t' welcke van t' Boefje bastelijcken be/
loof / en wel te bestellen aengenomen wierd / na veel minnelijke t' samenhou/
tinge scheydense van makkanderen/seyleide t' een om de Zuyd / en t' ander om
de Noordt / des abonts quammer een dicken nebel op / en de wiat liep in en uyt ;
des anderen daeghs morghens / wierdt Compaen het Boefjes Schip ghewaey /
seylde by hem / en liet de Schipper weder aen boort komen / t' welct gheschie/
den : doen serde hy / weerge wat ick gedocht heb . ick heb u een goeden bunt
mede ghegeven / om aen myn Drouw te bestellen / my duncit dat er best ix
dat ghy my dat weder gheest / op dat ghy niet in quade beftoringh komt / want
ick heb by myn selven gheseydt / sier Kompaen, ghy gheest Boefje soo veel koste/
lijcheydig mede / het sal by hem selven dencken / Siet ! dat heb ick al wegh:
Klaes Kom paen die heest / et mackelicken ghewonnen en verslreghen / doch het
heest my minder moerten ghekoest. En ick hebt sonder ghevaer bekomen ; het
Boefje gaf het ghewilligh over / en men dronck ten andermael op de goede
Riegs / en scheyden alsoo. Yet was voortsecker een groote voorsorgh van
Kompaen, want er ghestolen goedt maect selden sware ghewissens dat et we/
der ghenomen wordt / men mocht hier dat Prempel van de Koningh van
Dranckrijck en sijn Marot wel by een stellen van t' Gheldt mede ghegeven
en een vreemde Paerde-nuscher / want lichelijcken was dit beter ghe/
weest voor Compaen. Hy heeft oock niet weynigh vertoont sijn moedigheydt
in het aenranden van het Schip Hollandia die in Compagnie by sich hadde
het Jacht Groote-broeck en in dese handel vertoonde hy sich te zijn een Zee/
man die sijn Driant konde aengaen / met list en oock met krachten.
t Schip Hollandia en t Jacht Grooten-broeck nae Ostindien bescherden /
mosten door eenigh onghemack in Zee ghekreghen van hunne andere Sche/
pen nae de Siera Liona gaen / en was tot Commandeur over de selve den
Manhaften Wybrant Schram van Enckhuysen op den 5 van Junius /
1626. quamens voort de ghelycke Haben / en doense verder meenden in te
zenlen / saghense met et op-gaen van de Zon vier Scheppen aenlommen en
meenden dat die mede nae de Haben wilden. t Jacht Grooten-broeck seyl/
de voort uyt / en si vreesende dat er gheen goede Scheppen en waren. Paer/
digheden alles op het slae af. De Risten en Kassen wierden op den Over/
loop

t Boefje
van Water-
landt ver-
valt in de
handen van
Compaen
en zyn we-
dervaren.

Compaen
tegens t'
Schip Hol-
landia ,

loop geset. De Vier en Water-Paten tot 70 in 't getal de Bodemg in gheslagen/voortg boven op 't verdeck ghelyent / om die in tydt van noodt deg te beter huyten voortg te setren / noch onsecker zynde van Vriendt of Vrandt / sieren hunne voorten open / leydende 't Geschut te voort / om in alle op hare hoede te zyn / wyderg besloten alsoe dicht by de Haven waren Zee te houden / om de Schepen die aenquamte te verpragen / en niet in de Haven beset te worden. Staken daer mede by / de andere met heen en weder te zeplen in wachrende/maer alsse dicht aen waren saghense Prince Vlaggen en vimpelen van boven af wajen/ dieg vermoeden het soude Hollandtsche Schepen zyn / nader by komende laghense vol Gheschut zynde boven aen met rode schans-kleederen om schooren. Verhalven waren daer over heel beducht / den Admirael quam voort heen zeplen / en vzaeghden die van Hollandia van waer / die tot antwoort gaf / van Amsterdam / en datse nae de Siera Liona wilden. Men vzaeghde hem van waer hy was / hy seyde van uppter Zee / en dat hy Compaen was verwachende sijn perdon / badt dat men een Boot met een man of twee uit ferten soude om hem in Siera Liona te bzengen / also hy'er niet bekent was (Dan't was slech om oorzaeke tot sijn voort-nemen te soeken / alst wel blijkt uit hee schryweng hier na / alsoo hy seer ghemeen met de Swarten hem beroonde te wesen) Schram die wegerde salctig / en seyde / het was 't ghebruyck niet voort hun / wilde hy aen Voort kamen / het stonde hem by / of andersintz souden malkanderen in Sera Liona wel sprecken / hy deed vraghen wie den Commandeur was / men antwoorde van Wybrant Schram, ende de Koopman Gillis Seys, daer op gaf Compaen drie eerschoten / en Hollandia desgelijc wederom / dit ghedaen zynde keerde Compaen na zijn andere Schepen / en besloot met hun 't Schip Hollandia aen te tasten / in wieren de Bloet vlagh achter uyt / en quamen regel recht op 't selve aen zeplen / met een heel gaede ordre d'een na d'ander / die van 't Schip Hollandia oock met kleynze zeplen verwacht wierden. Als Kompaen dichte by quam / wierd gewaeght wat hy soo nae deed / soo hy nader quam kruyt en Loot was tot sijn besten / gaf tot antwoordt ghy wilt u Boot met geen man aen Voort zetten / soo moet ick met myn Schip aen Voort kamen om die te halen / ghy weer immers wel dat ick Compaen ben / die niemandt aen lyf en Goedt beschadigh / doch dewijle ghy Lieden sulcr niet en geloost / soo sal ick u niet verlaten voor myn wille van u te hebben : daer op hy tot beschent kreegh / soo hy een man van sijn woort was sou dan 't werck beginnen / en aen Voort komen gheen praetjes maecten / sy hadden van Kompaens goedertierenheydt wel ghehoort wisten wat sulcr te segghen was / indien hy aenquam hem soo onthalen / dat hy Godt dancken sou van hen ontslaghen te zyn. Albereyd gadden Commandeur Wybrant Schram de 70 Pijpen burten voort ghebroquen / alle de Soldaten waerdich ghestelt / en voort alle de Woschierer^s en Woort-ghesellen by de Stucken. Kompaen stondt achter op / met een groote Silberen Bekier in de handt / en malkanderen een dronck toe ghedroncken hebbende of Vriendt of Vrandt / wierp hy de Becker in Zee / en seyde dat hy hem nu weeren soude als een Chrijghsman / en gaf daer huur op / meenende Hollandia met hen allen aen Voort te legghen / dan die antwoordt en schoot soo vreeselijc met Musquerten tot Kompaans Schip in / dat al sijn boven Dolch nae beneden most. Iae selfs Kompaen die met sijn slagh-Swaert achter op de Compagnie stont te vragheren / bleef niet langhe staen / maer viel met 't tressen van

van de Masqueretten plat neder op sijn burcht / kroop met handen en met voeten om laegh / en so naemaelc uyt hem selven versteven wierd / was in sijn arm ghequert / met oock de Trompetter die de Hollantsche Trompetter in moedighedt volghen wilde / mits de Tammelen ghestadigh ginghen / en des gelijcx de Trompetten ghestadigh geblasen / gehouden zynde hunne plaetsen niet te verlaten dan metre doodt. Kompaen het voorzinnen en de groote moedighedt van Hollandia siende / en datmen hem in de plaetsen van loopen de Steven boot / oock met schieten niet schuldigh bleef / veranderde de sijnen / en hield met alle sijn Schepen schut-gebaerd / om also het Schip tot overgeven te dwinghen / maer Hollandia liep hem meenighmael so dicht op 't lijf datse dooz dwangh der Musquetten de poorten vaeck vallen lieten / want sy konden qualijck mis schieten so warense onder de Schepen bewaert: sijn onder Admiral wierd so ghetrossen / dat hy de Vloot verlier om sijn lecken te stoppen: oock was de groote Deep aer stukken geshoten: dese wachte sich daer na om so dicht onder 't geschut niet te komen / bleven van verre leggen te henghelen en te schieten. 't Jacht Grootebroeck dat 14 Gotelinghen op hadt / hield dicht in 't vaerwater / en deed sijn best met et Canon op de Zee-rooverg te lossen / doch quamen hem soonae niet / lichtelijck van ghevoelen zynde alse het Schip Hollandia wegh hadden / dat het Jacht haer dan oock niet ontgaen konde. Dochten alsoo van twaelven tot vier uren toe. Als nu Compaen sag dat hy op Hollandia niet hadde / also hy 't elksiente onsaft begroet wierdt / sette het na 't Jacht toe / meende het selve voor het Avontinael met sich te nemen / en mooghelyckten hy doch dat Hollandia so vermoert was / dat die niet eeng na 't Jacht om sien sou / maer was nauwelijker in 't werck geleide / en van Hollandia beooght / of heeft de Steven daer na toe gheivende / sette alle Sijlen hy die doenelijck waren omme hy te settēn / loopen de Zee-roover te gemoet / en so dicht daer aen dat hy alle de Poorten vallen liet / dieg niet tegenstaende wierd / ghestadelijcken vuur op hem gegeben / also hy de loef van Kompaen had / komt wenden en draren na sijn begeerten / niemand bande Zee-rooverg dorsten boven komen / of de sijlen by te settēn omme te ontzepelen / so dat hy Kompaen ghengotsaect was hem op de ondiepte te begeven / wierd niet te min nageset op vijf of ses vadem Waterg: doen liep het Schip Hollandia met 't Jacht weder 't Zee / meynende een van de andere tuschen bende te krijghen / doch snapte voor hun over / waren in grooter vreesen / bessoten hebbende hen met goede verdragh (soo men schijst) over te gheven / maer entquaument mede op de ondiepte / daer sy 't by malanderen settēn / anderhalf myl daer van / en dat voor in de Haven sette hem Hollandia met 't Jacht / op de acht vademen daer se den gantschen nacht laghen / loofden de Heere datter gheen meer als ses ghequerten in den slagh gheraeckt waren / daer van vier storzen / namentlyck / de Predissant die sijn Been afgeschooten was / nevens de Drauwre die haer bende voeten / en de sincker bil hadde verloren / overleden te samen op den achsten van Julius / daer nae storf de Timmerman en de Bosschierer / zynde elck een Been afgeschooten / een Hargiant en Adelborst bleven over / zynde heyde niet Bleeg-wonden in de Dijc ghequert. In dese tocht soo die van Hollandia gheturghden / hadt Compaen gheroont dat hy een kloecke Zee-man was / ende in het Scheeps sryden wel erbaren / want sy quamen niet goede ordre d'een voer en d'ander nae / elck om beter te raesken en een voordeel af te sien. De Swarten van Siera Liona saghen dese Zee-

De strijd
onder voor-
deel.

Afscleyt
van de slag.

strydt van Landt af/ verwoadert dat vier Schepen voor een ginghen loopen.
 Veele schooten warender dooz het Schip Hollandia ghegaen/ en meinghete
 dooz de Zeulen/ van meeninghe zynde de masten reddeloos te maecten/ de
 Sesangs-Rede was aen stucken/ de Fockemast ghetrossen/ en de Fock haer
 lycken ghebrocken datse op 't Schip neder viel/ maer wierd' in aller pl een
 nieu aen gheslagen/ en alles weber ten besten geschickt/ want er Volkis genoeg
 was/ wierden als doen wel te werck gheselt/ de Soldaten bleven in hun gheit
 staen/ vier Mannen by veder stuck/ soo datter alles ordentelijck toe-gingh.
 Daeghs daer na sagenē de Zee-rooverz op de voorigh plaetzen Ancker leg-
 ghē/ ginghen na noene onder zeyl/ lopende de Haven in. Op 't Schip Hollandia
 warenē die dagen besich met Zeulen en allez wel te stellen/ sy bleven by hare
 voorigh voornemen/ om mede in de Haven te loopen/ en de lecken te stoppen/
 en voor alle dinghen te doen wat tot des Schips behoeften van noede mochten
 zyn/ sonder hunne Ryanden in 't minste te wijcken ofte te vrechten/ vertrouwen-
 de op God de Heere dat hy hun beschermen sou/ en kloekmoedigheit verleuen/
 dien volgengh wierdt het Ancker gelicht/ en zijn den 9 Juli niet et Jacht zeyl ge-
 gaen/ en ten tien uren voor de middag de Haven van Siera Liona ingelopen/ wat
 en hoedanigh dit Landt is terwijlen sy daer laghen te calisateren en hen te ver-
 verschen/ sullen nu in 't korte aenwijzen. Het is een Gebergte op 't vast Landt
 aende Zuyt-zyde van de Riebiere/ die op de West-zyde van Africa in Zee valt/ de
 Riede daermen gewoon is te anckeren/ leyt op de Noordz-zeete van acht gra-
 den en twintigh minuten/ is seer hoogh tvee en drie dubbelt Landt/ dijt niet
 Boomen beset en licht om kennen voor die van 't Noorden komen/ om dat-
 men daer omtrent geen soo hoogh Landt op die Rust on moet voor enal iernien
 tot Siera Liona komt. De Limas-Boomen wassender in overvloet/ van smaeck
 en couleur als de Spaensche Limoenen/ sy wassen in 't wilt/ als remant met de
 Swarten verdragen is/ mach er so veel halen als 't hem belieft: daer zyn oock
 Palmitas-Boomen en Annanassen/ is een bequaeme Haven en gelegenheit so
 wel van hout als andere dinghen om de Schepen te laten vertcallisaren. Door
 de Riede vindtmen een astoopent water/ seer goet en bequaem om te helen; op
 de klippen aldaer vintmen de naem van Franciscus Draeck, ende andere Engels-
 schen die voortrijns dese Riede besocht hebben. De Swarten aen de Noordt-zyde
 handelen dagelijcks mette Portugysen/ daer lijtmēn perijkel als men te Lande
 wil/ als onse Hollanderen in 't Jaer van 1623. daer waren/ quam de Koningh
 van Siera Liona, (eerstmalen met verscherde waren beschoneken zynde) met sijn
 Adel aen Woort/ desen wiert van den Capiteyn met sijn sleep te gasse gehouden;
 als de Koningh met de sijnen van den Wijn vrolyck waren/ begomense te dans-
 sen op hun manier/ en vreemt te singhen/ den Adel was seer d'golligh op gepors/
 hebbende 't harp als oprechte Hane-kammen geschooren/ van boren af tot ach-
 terea toe/ lieten bōben de oogen eenige vlechten hangen/ elck nam so veel Bry-
 wen tot sijn ghedrunk als hy voeden kond/ de Koningh hadder 30/ desewaren
 met Hierlandsche Dekens op gheschickt/ twee van de selue legghen haer des-
 nachts by hem/ en daeghs blijvende daer omtrent hem festender. De Ko-
 ningh was heel plomp von Ooydeel in het gheene hem vreemde voorquam/
 lier/ et tweemalen nieugierigh vertolcken/ sittende in 't midden van sijnen
 Adel onder een opghespoede Tent/ lette seer op 't geene hem tot voordeel
 dienen mocht (sulcks hadt Kompaen oack menighmael verbonden/ kleeghter
 over

^{te} Landt
van Siera
Liona, wat
ende hoeda-
nigh.

over in 't schryfven aan Wybrant Schram) hy toonde de onse min en vrientshap / wiert door des Capiteyns soet praten en ruymen aenbodt van wegen de Hoog. Moog. en sijn Erellentie soo seer getrocken / dat hy niet alleen de regenwoerdige / maer alle die uit de naem van de H. Moog. en onder de Plagge des Prinzen van Orangien namaelk kommen souden / alle hantreyskinghe wilde doen / en al eer de onse daer van daen scheiden / quam noch eens een boot / dies hem weder een Bancket bereert wiert / met eenighe andere Cleynodien / en vijf Canon-schooten. Haere wooninghen zijn van binnen met vertrekken. Het Dorp daer de Oppersle hem onthoudt / noemt men des Koninkx Dorp / maer daer de Schepen leggen / is dooz aen bi een ander Dorp S. Franciscus ghenaemt: hoer spijse is Rijp / dese woordt met Woore Lepelen gegeten die seer net zijn / den Adel dessent hem seer in de wapenen / sy konnen meeft met hunne Pijlen op een dzaet schieren / het Landt geest oock eenigh Gout / en Olysantsx-Tanden. Van dit alsoeg is bryder te lesen inde Historie van Nicolaes Wassenaer, 5. Deel / Pag. 61.

Wanneer nu het Schip Hollandia ende 't Jacht Grotensbroeck in de Haben van Siera Liora niet wint van Compaen ten Wicker ghetkommen waren / vermoedense dat hy niet weinigh beducht was voor dat naderen / upr vreese van hen lieden selber aengeraast te sullen werden / want hy sondt wel haest een Brief aen den Commandeur Schram, door twee Swaren van 't Lant / om deselbe niet een Canaa ofte Indiaensche Schippe te behandighen / van desen inhoudt / dat het hem dan herten wee dede sulcks ghedaen te hebben / maer men soude het voorbij laten gaen / alle dingh seude doot ende te niere zyn / sy mochten vryelijck hy hem ten Wicker komen / wat hy hadde was tot haren bestier / het mocht weryft

Schryfven
van Com-
paen aen
den Com-
mandeur
Schram.

schryft hy dat den Commandeur eenige dingen had die hem van noodenware/ dat soude thien dubbelt betaelt wozden/ soemmen hem eenighe onderrichtinghe konde doen van syn perdon/ soude een goede vereeringe geven/ dat hy hem daer voor te danken had/ sulcx was hy van meernighe op te soeken/ wyders so schryft dat hy de oorzaeck syner komste aldaer was/ om dauren hem bekent ghemaeckt hadt in Siera Liona te sullen binden 4 Enghelsche Schepen/ die uit Guinea ryckelijck gheslagen inde ghedaen waren/ die hy van meernighe was te neimen/ dat sou syn jonglycke bestuut gheweest zijn te weten/ of van syn geheele Zee-voten/ dat myniet duncit syn meeningh was ofte van slot van reeckeninge mette Enghelsche) wgnit hy hadde soa hy seerde noch wat aen hum te goede/ sy hadden hem een treec ghespeelt daer hy syn pardon wel voor gekocht soude hebben (hy siet hier op't geen hem van Willem Hol of des Vlomme van Engelandt Admiraal tot St. Kler in Verlandt ghegaen was/ daerse syn Spanske Buurt-goederen tot prijs ghemaeckt hadde/ hoe wel hy hem ter beghen met hondert-sout weer genomen te hebben ghewoken hadde) hy waer nu ongekomen sy warender gheweest/ doch weer vertrochten/ dieg hy te laet quam/ dat hy hem als Vyont tegens Hollandia gheslecht hadde/was dooy aendrijven van drie linner voornaemste Officieren/ die hum geldt verspeelt hadde/ sy wisten (soo hy schreef) dat hy syn pardon wilde op soeken/ en gescrec was met al syn Dolek unter Zee te gaen/ mit gesondert de drie geldeloose/ het waren drie van syn ouste Officieren/ die hem uit Hellandt Zee gheslagen hadde/ soudense anders te Lande settent/ dese die hadde niet spel berockent/ te weten daer toe aen gensoopt datse henlieden aenstaen/ maar het was nu voor hy/ sy souden nieuwe Vriendeschap maken wilden slaeck hy hem ten Anchier komen/ en dat sonder schroom alle dingh soude doort ente niet zyn/ wat hy hadt dat was tot haren besten/ hy wilde wel een halve dagh metten Commandeur spreken/ om te hooren wat nieuwis int' et Vaderlandt/ en hadt oock hy wat te seggen van het ghene hem bejegent was/ had niet langh verleden slaeck ghetreest tegens vier Spaensche Schepen (te weten tegens Colaert Admiraal van Spaen) daer van verhaelt is/ sy hadde hem tegheng de Wal beset/ doch hadde sich (vanchende Godt) daer door gereddet: het liet hem ten eersten niet wel schicken/ hy waer verspiet en sy wisten wel dat hy Compaen was/ hier op versoecke inde de komste van den Schipper by hem/ souden Vrienden wesen/ en hadt veel nieuwis te vertellen/ hoopte sulcx ooch van de andere te hoaren/ alsooo hy selden by Christen menschen quam/ maar al by Heydene en Turkien/ hy verlangde seer met een Christen mensch eens te spreken/ besloot eyndelycken den Brief met een hertelijcke groetenisse/ en was onverteekent.

Claes Compaen.

Poch lager had hy geslecht/ dat den Commandeur soa wel wilde daen/ en sen den bescheyt met den Brengher deseg: had oock op den Brief gheschreven dat men die selue bestellen souden aen den Schipper van den Admiraal/ sy u naem was hem onbekent/ doch verhoopte de selue in Vriendeschap nader bekent mochte warden. *V*an Vriendelijken wist hy sich te bernien om wederom Vriendeschap te maken/ en alle onmoed in verghetenis te brenghen/ die van Hollandia in slaepte wiegen en dan een lecker beetje in't net te krijgen/ gelick de Quachelaer met sijn soet sluiten de Doghelskens doet/ want soo voort ghespeeld is volgetys Polinaus Raedt socht hy meester te wozden/ met list en oock met krachten,

krachten, Compaen had sich verontschuldigt op drie van zijn voornaemste Ma-
trosen/die hy dit aentreffen als oorsake te laste leyde/maer hy spaerde de waer-
heden daer in / wantse nae-maelg verstaen hebbien/ dat hy selfg de voornaemste
aendrijver was/hy had geseyt tegens de sijne dit was een Oostindisch Daerder/
de sulcke waren ten minsten met acht Rijstens Ghelyck verliest. Dit was een groot
Schip en sou meer in hebben:met desen aensprach en voorzagghad hy de kans
willen wagen. Wybrant Schram den Brief van Compaen ontfanghen hebbende
baer dighde ter stont zijn beschryft daer op wederom aen den Zee-roover/ genoeg
van desen Inhoudt;

Dat hy den Brief met een Canao van hem *Compaen* gesonden wel ontfangen, en den
inhout daer van desgelijx wel verstaen had, op welk tot antwoord diende, aengaende
dat 'et hem van herten leet was so een torn gedaen te hebben, hem was't ook van ge-
lijkenet, te meer om datse de Wapenen hadden moeten wenden; tegens hunne Landts-
Lieden en so vyantlik handelen, bewust zijnde dat op het Schip vele waren die Vrien-
schap op sijn Schepen hadden, ja een Zoon sijnen Vader het leerde doch de nature, dat
men gewelt met gewelt weder-stont, hadden genootzaet geweest om sulcx te doen
welke *Compaen* beter dan henliedē bekent was, waren beducht, datter al eenige van
hare Lantslieden en Vrienden, dit aentreffen, met 'et leven hadden moet en bekopen.
De Vriendtschap die hy *Compaen* op hem versocht, dat was om Vrienden onder den
anderen te blijven, was hen alleen seer lief, wantse begeerdē geen Vyantschap, soudē
alleen ter eer en Godes, en ten dienste hunnes Vader lants behertigen, het gene hunne
last, en gewisse aenwijzen te beloooren, daer toe de meesters alle behoorlijke
materie haddē mede gegevē, aengaende de Vriendtschap die hy *Compaen* op hem ver-
socht, als geseyt is hadden voor goet gekent en aengenomen, boden ook van heu-
rent wegen sulx op sekere Voorwaerden te willen aengaen, te weten dat hy *Compaen*
alsdan de Vriendtschap wou doen, en zijner Schepen Anckers lichten, om so veel ver-
der in pawaerts te loopen, alsse tegenwoordig van den anderen lagen, op dat hy dan
mette sijne op de Rede komen mocht, daer de andere gelegen hadden, om zijn voor-
nemen aldaer te volbrengen: dit doende so soude vry geleyde gegeven werden voor
de gesonde van hem, om met malkanderen te spreken, te komen en te gaen, souden
dan gelegenthēyt kunnen hebbē, om d'een den ander alle haer meninge te doen ver-
staen, maer so hy dit verseylen niet en geliefde te verwilligen, so mostense en waren
gedrongen hem *Compaen* mette sijnen te verklaren, voor fulke Persoonen gelijkfor-
ming men sulck Volk behoord te doen, die heure dader opten vijfden voorleden, te-
gens hien hadde latein bliken, eyndigende hier mede, wouden hem alle zijn ghesel-
schap, neffens henlieden selver altesamen Gode bevelen die hen verleenen wilde wat-
ter saligheyt van nooden was, op 't Schip *Hollandia* den 9 van Hoymaent. Anno 1626
was onderteekent:

Wybrant Schram.

Het opschryft was aen de E: seer voorzienige Sr. Klaes Compaen, Capitem
van de Schepen N: N tegenwoordigh in de Haben van de Siera Lionis, welcke
schrÿwens Kompaen wonderlyck ontstelde/ en teghens de voest wax/ hy en kon-
de den Brief niet wel op eten/ want hadde niet gheerne de Siede gherummr.
Heest daerom Ian Symonsz Struyf, zijne Stuerman gesonden aen 't Schip Hol-
landie met noch ses van sijne gasten/ alle te samen kostelijck gheskleede/ want
Compaen hadd' niet veel sing in't voorzighē schryben/ en soo het scheen was hy in
breeg/ daer de dreyghementen breegende dat hem Hollandia op het lyst soude
komen/ soa de Schryver aengeteekent heeft. Den Commandeur Wybrant
Schram

Antwoorts-
Brief van
W. Schram
aen Com-
paen.

Ian Sy-
monsz.
Struyf, Stuer-
man van
Compaen.

Schram (tot smaerheyt van de Zee-rooverg) liet de Stuerman alleen overhoeden/ andere mochten hoe fraep datse op getopt waren/ de gheheele achter middagh inde regen blijven sitten dat 'et water onder hunne kleederen neer liep; en vocht van bumpten sijnde wierde oock van binnen niet soore Wijn op gebult/ op dat se klappen souden. Ian Symonsz. Struyf, versocht in den naem van Compaen ander mael dat hy doch op de Reede blijven mocht/ en soude dan heel gorde Vrienden zijn/ misgaderg malkander van het gheen men over hadt onderstant doen/ daer op hy tot bescheut kreegt datter nu niet veel tijds over waer omme te parlementeren; so hy hun vrientschap begheerde/ most zijn Ancherg lichelen/de Reede ruymen/ en hem laten in komen/ dit altemalen ter Vrientschap/ dan soudene de witte Plaggen laten wapen/ en Vrienden zijn/ so sulcr met nagevolght wierdt/ souden doen 't gene in den staet alredre besloten was/ want anders niet in sulcken val voor henlieden ten besten hadden/ als kruyten Loot/ en dit alles gelijcksoormich het voorigh schrijven. Hier mede benamen sy wijderg oock het byz gelende/ van meer praetijng te maken en een boort te komen/ voor en aleerse de Reede geruymt hadden. Na 't uyt eynde van dese onderhandelingh/ en datse den anderen de salicheyt toe gewenscht hadden/ is de Stuerman Ian Symonsz Struyf met de boodtschap wederom na zijn Capiteyn Compaen gebaren/ die hy veel te vertellen wist/ welck hem van sulck verhael niet genoeghlycken aen en stelde/ nu also hy niet geerne van de Reede versepelen wilde/ oock gheen vande zyne meer senden mocht/ sond een Brief als bozen gedaen was/ met de Swarten in een Indiaensche Canoa aen boort/ daer in hy sich verstoordt bebondt/ en wax van desen Inhondt:

Dat hy op gisteren zijn stuerman aen de Heer Admirael Boort gesonden, om te kennen te geven wat hy vriendelik van hem begeeren sou, niet wetende of de boot-schap by sich belast, wel gedaen was, dese was met al het by hebbend volck dronken aen Boort gekome, wist noch so veel te segge datter niet ten besten soude zijn, voor hy de Reede hat verlaten, en daer toe plaele voor Hollandia in geruymt, dit was een groot dink voor hem Kompaen te doen, en mogelijk was de reden noodigher voor de zyne, als de gene die 't eyschte, nochtans hy woude veel doen omme met vriendschap te scheyden.

Hij versoek op den Heer Admirael hadt weinigh om 't lijf/ en wax voornameliest om Hoeopen om zijn Dater te verbinden/ die hy ghebrecht hadt/ so hem nu verseeckeringh gedaen wierdt/ hy soude binnen den rydt van vier-en-twintigh uren de Reede ruymen/ en laten de Heer Admirael in sijn plaetsche komen/ hy wilde hem behulpig zijn in alles wat hy de Swarten te doen voor viel/ hebbende die op zijn handt/ en heb (schreef hy) middelen ghenoegh om die te voldoen/ dankende Godt en de Vrienden die het hem ghesenden hadden. Dan 't gheene hy hem in overbleet en hy den Admirael gebrekt wax/ woude mildelijck mede deelen/ hy verseeckerde had de Heer Wybrant Schram dieng naem nu wel by hem bekent wax/ eerst laten aen segghen een Oest-Indisch Vaerder te sijn/ dat 't soo verre niet ghekommen soude hebben/ hy had de aenvangh van sijn Volck wel gesint/ dit wax nu voorby/ hy toonde seer sijn ongenoegen over de Schipper van 't Tacht/ dooz aensegghen van den Stuerman/ om dat de selve meerders snaps voerde dan al het Volck van den Heer Schram, sulck een (verhaelde hy) soude her spel wel te grabbel werpen/ en hen in een nieue tweedracht met malkanderen brenghen/ her en waer niet erg

Compaen
schrifft we-
der aen Wy-
brandt
Schram.

terg genoegh dat sulcker een so veel snapcs soude hebben/ die geen Oppermacht hadde. En om den Heer Schram soetelijck wederom aen te stuyten/ so schreef hy/ dat sijn Stuerman peogde over het goet onthael/ en goede woorden van hem en vande Schipper ontfangen/ dat hy met aengenare inheyt aen gehoopt had/ versocht daer op dat Schram sijn woort geven sou/ dat hy eenighe hoepen niet wat Bleesch en Goet mochte krygen/ soud als dan de Reede ruymen binnenden tijt van tweemael vier-en-twintigh ure/ soo de Heer Schram sulcx ghesint was te doen hem sijn believen te geven/ mitg alles wil te betalen/ so had de selve antwoort wederom te rugghe te senden/ en om hier mede een dregement by te voegen/ gelijck hem inde voorgaende gedaen was/ schreef oock als hy't wilde beletten/ soudene met een Limoen aen Bootz kunnen krygen/ en dat soude geschieden hoe soeg dat de Schipper van't Jacht was/ hy achte die maer voor een Blaeskhaech/ te meer om dat de selve altydt in den Heer Admiraelz en syng Schippes redenen quam te vallen/ versocht daer op oft gebeurde dat een van sijn Dolck aen de Heer sijn Bootz ghesonden wierd om met hem te spreken/ als hy dan en sijn Schipper alleen het woordt souden doen/ niet alle man den eenen hier den ander en daer/ het Graeu en behoeftde niet te seggen u Capiteyn is dit is dat/ noch te verhalen wat hy was/ het selve was hy peder een wel bekent/ en met hem so quaet als't mocht/ aldus doende soude hy wel kommen daer Godt alle goede menschen wel voor soude bewaren/ hy verhooppt het sou/ naemelijck het Zee-roover eenighe eynde hebben/ 't wasser mi in en moester in de deur (en dat vreeint is) hy dankte God int selve noch geen verdriet te hebb/ en versocht wijders of den Heer Admirael hem eenige aenwijsinghe wist te doen/ van syn pardou/ hy wilde 't voortg op soeken/ eyndelijck groete hy de selve met al sijn heert/ neveng de Schipper en alle goede Vrienden/ so nu de Heer Schram hem wilde beloven 't grene bo te settent dat voorengh verhaelt sondt/ sou ruymte geven/ en verwachten daer sijn antwoort op: en op dat hy nae sijn meeninge alle erghwaen soude weghnemen/ schreef dat et hem verwonderde dat myn Heer niet op hem quam/ hy was gaantsch niet bevreest al waert dat den Heer Admirael daer met sijn Schip lagh/ hy soude 't met twee Scheepen tessens aen de gront halen/ dat voorby was moest bergeten worden/ en siente dat de Heer Schram sijn lagen mijde/ en hem wijs te haeden als een wijs Scheepg-Oversten/ schreef borderg/ ten konde niet schaden dnt een man wel toesach/ met namen voor een als hy was/ die wat ouder de leden hadde. Sijn Stuerman Willem Dircksz. van Enckhuysen bede hem groeten / onderstant Klaes Kompaen. Het op-schrift lypden/ den Brief te bestellen aen den Heer Admirael van het Schip Hollandia met syn Compagnie. Hier au vaerdighde den Commandeur Schram metter haest wederom een Brief af van desen Inhoudt:

Dathy den Brief van hem C.Kompaen op den 10 van Iulius met een Canao wel ontfangen en den Inhout daer van wel verstaen hat, daer desen tot antwoort op diende, wat aenging dat hy schreef voor hem een groot ding te wesen, de Reede te moeten raymen om hem te laten inkomē, 'tselve was waer, en kondē dat mede wel verstaen, maer hē versoek was sulcx; overmits 't de gelegenheit met henlied also vorderde, en noodig maekte, dit geschiede in alle oprechtigheit sonder Hovaerdye, sy hadde van hem Kompaen bescheyt ontfangē van dat te willē doen binne tweemael vierentwintig uren hen ter vriendschap soe hem wildē versekerien van eenige Hoepen,

Wybrant
Schram
tweede Brief
a n Kom-
paen.

wat Vleys en Gort, daer op tot bescheyt diende, datse in het Schip niet meer dan ses
en in't lacht vier Bossen Hoopen hadden, yeder van ontrent 25 stuk, en also sy be-
vonden dat hy hunner en sijner Vriendtschap sochten, souden daer in (op dat hen
versoeck voldaen mochte worden) Broederlijck handelen, het stont ook by hem te
overwegen, datse so een langdurige reyse voor hadden, en over sulckx henlieden
daer niet veel van en mochten ontbloeten, te meer om dat hunne Water en Bier-
vaten, tot sijner eerster aenkomste gelijk hy selver wel gesien hat, buyten boort ge-
worpēn waren om hun voor hem te beschermen, die hem nu wel te stade komen
soude, evenwel beloofde van het gene sy daer van hadden Broederlijck mede te
deylen, yas hy wyders met Vleys en Gort gedient, wat min of meer wilden met hem
handelen in alle redelijckheit als Lieden niet eerden, daer op hy hem verlaten mocht,
en al het geene geschiet was soude niet eens verhaelt worden so hy daer mede ghe-
dient waer mettet geene te vooren was beloofst, so versochtense andermael dat hem
geliefde hoe eer hoe liever te vertreken, op datse hun voornemen mochten vol-
brengen, en met hem goede onderhandelinge houden, so veel hem bewust was van
sijn pardon, wouden daer van seggen 't gene sy'er van wisten, 't gene hy *Compaen*
geschreven had, namelijck dat de Schipper van 't lacht te opgeblazen was geweest
met spreken sy waren altemael geen Goden, en een yegelijck hadde sijn fauten,
maer de oorsaeck was niet te min ontstaen uit het aendringen van sijn eygen Stuer-
man, in sulcke gelegentheit haerde 't eene woort het ander uyt: hy hadde mede ge-
klaeght dat de Stuerman een Boort quam, droncken zijnde, dese wafler niet toe ge-
drongen geweest, maer hadden malkanderen 't elckens minnelijck toe gedroncken
so veel als elck belieft, dat hy oock so langh'aen Boort bleef was hem niet lief ge-
weest, door dienste hem voor Sonnen onderganck wel weg wilden hebben, dit sou-
de voortaen niet meer geschieden, want sy hen voor *Compaen* wel hadden te verle-
keren van 't gene hy hun gedreyght had, de Swarten van 't Lant op hant te hebben,
en soude weten te wege te brengen, datse niet een Limoen en souden kunnen krij-
gen, diende tot antwoort, dat hy quaets genoeg wist te doen, 't gene nadelig soude
zijn tot hare Reysē, maer moest bekent zijn datse wel wisten waer de Limoenen
stonden, en sose die gebreck hadden, wilden al den nacht van *Compaen* daer in niet
vreesen om die te bekomen, wisten oock wel dat het meerder moytēn kosten sou-
de, daerom was 't beter sy malkanderen te gemoet quamen, vriendelijck bejegende,
en onderstant dede, by so verre nu hen versoeck wierd ingewilligt en de Reede
ingeruynt, souden den anderen vriendelijck ontmoeten, en van 't geene voorby
was niet meer spreken, daer mocht hy hem op verlaten, sont hem hier op een Vae-
tijen goede Mom, nevens de Brief: so lange nu de bejegeninge vriendelijck was sou-
den den anderen daer van mede delen, eyndelijck wilde *W. chram Claes Compaen*
met al hen gheselschap, en henlieden alle te samen in de hoede Godes bevelen, die
hen woude verleenen, 't gene ter Saligheyt van nooden was, en was desen Brief ge-
schreven in 't Schip *Hollandia* der 11 Julius, 1626. was ondertekent: *W. Schram.*

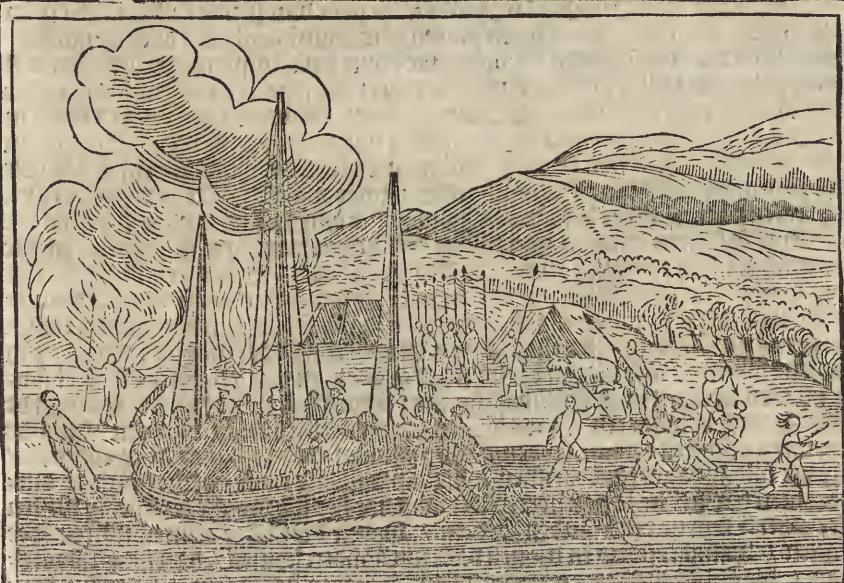
Over en we-
der-hande-
llingh inde
Siera Lionis.

Na den onfangh van desen Brief is *Compaen* in de plaets van 48 uren bin-
nen de 15 onder zeyl gegaen liep ontrent een Goteling-schoot of twee niet sijn
drie Schepen de haven in/ de prijs zijnde het vierde/ leide hy aen de Mal/nam
al het geschut/ Volck en Ammonitie daer van/ om op sijn andere Schepen te
voeren/ en om eerbaerheyt wille gaf hy 't de naem dat 't gheboosten was/ dit
uit vermoeden van onwaerheit bewoog namaelijc eenige van Hollandia 't selve
te ondersoeken/ sagen wel dat sy 't in de gront gehouden hadden/ en mogelijck
was 't om de dyre andere te verselieren. Den Admirael *Compaen* had op 4 suc-
ken

Van K L A E S C O M P A E N.

29

hen Geschuts/ zijn Vice Admirael 26/ zijn Schout by nacht 24/ en de Prins 12
beloopende te samen 106 stukken/ t Schip Hollandia haddet 26 op die niet kleyn
waren/ en 't lacht Grootenbroeck 14 te samen 40 stuerc Getelingen. Doen Com-
paen de Heede gerijmt had liepen bop de Schepen op de verlaten plact/ so veel
de Schryverg verhaelt hadden de selve sonoodich niet van doen gehadt kon-
den hun werck dat er te verrichten was/ op de plact daer se laghen wel gedaen
hebben/ maer 't wax hier tegens haert om dien Zee-roover die eere te benemen
die hy hen in gebeelt had / dat hem oock wel ter degen gesperen heest / het leek 't
welck 't schip Hollandia hadde/ daeromse inde haven gekomen waren vondense en
de steven/ daer 't so hol en 't werk so verrot wax/ datmer niet duymen en lange
messen tot an't hegt toe inne staken/ dooz dien dat 't daer niet gedreven/ maer al-
leen met een simpel Teertien fraeytjes over gestreken wax datmen 't niet sien en
konde/ sy habben God te dancken dat et onweder 't welke sy geleeden/ niet op de
Spaensche Zee gekregen hadden/ en het leek vonden/ t waer andergh te bedeuch-
ten geweest/ dat sy 't gheen van allen na vertelt souden hebben/ en sekerlijck in
sulcken gelegenheit sijn de Timmerlieden/ menigmael oorsack vander vromen
Zee-lieden doet. Kompaen kreeg inde volgende dagen eenige ververschinge van
Lant/ sond op de 14 met de Stuerman tot een vereeringe/ een deel schoone Oran-
gie Appel/ Annanessen/ Bonanessen met een Daetjen Brandewijn; voort de
selve ontsingh hy wederom tot dauckbaerheydt/ een Pat met Bleesch/ een
Ton met Goet/ en vijf Vossen Hoepin/ dit verkreeghen hebbende aenbootz/
tot dubbelde vergeldinghe voort hen te willen reurlen noch wel 100000 Li-

moenen soo hyse bekomen konde/ voer alsoo weder aen Voort/ deede mon-
delingh aen Kompaen de behoozelijcke groote. Midderlerwijlen dat Hollandia

en't lacht dende waren on't lecke stoppen / so haelbense daghelycer water / waren oock doende om so veel Limoeuen aen't Boort te kryghen als 't moge-lycken was : sy en hadden daer het aenghenaemste leggen niet by desen Vry / int die hen so minnelich met sijn Geschut besegent had / mesen gestadig slagbaer-
digh wesen / met brandende Lonten by de Stucken / de Seldaten in't geweer /
zinde onreum een half mijl rymte tusschen vende / de Stroom lieper streng-
lyck in en uyt / en was gebaerlich om nu este van makkanderen op 't lyc te drin-
gen / men stond wel bevreden wat slaven daer snachte om ginch / want in stede
datmen op een verbarrende plaerg legghende / wel een droncken meer nam en
hem verzoelicken / moest nu een minder zijn . Staet wel te overwegen wat een
goede Vryt - vryster dat dese Ostindisch Vader voor hem was / aen de welche
hy in't liebe lecken / vryen en gewelt doen / niet allern een blacuwien maer oock
een bleibigen scheen geloopen had / want hy er seventien dodden en niet minder
gequertsen kreegh / onder dewelcke hr selver in sijn arm gewont was / 't macht
hem spijten dat se een kostelich Schip omtrent hem lag / en noch meer dat hy 't
de stede voor ryppen / en 't selve op die stede laten moest / dan hy schreef en be-
leed / dat sulck Schram ter Orientschap gedaen was / maer sy achterhoudt
dagh Vriendschap / en datse van geen Schelm wat goets te verwachten wa-
ren / doen hy de stede geryppt had / quam en sijn Volk somwijlen niet Praeu-
wen aan Boort / brachten Limoeuen en ander Soertje / diese onder hun bekenden
op 't Schip uyt deelden / de Zee-rooverg lieten witte Plagghen waren tot een
terecht van Prede en Vriendschap (dan 't werdt niet geloost) het Volk van
Komaen aan Boort gekomen zynde / vhaegde 't elcken waerom die van Hol-
landia so slaghbaerdigh lagen : seggende geen noot van hen te sullen lijden sy en
souden daer niet weder aen / want waren alte onsaft begroet / daer op gheant-
woordt wierde / datse sulck Komaen ter eerst dede / ghy mocht den Duyvel
seydense / en gheloofdender niet aen als 't wel reden was / maer gehraeght zynde
soe ons genomen hadt / hoe souer dan ghehaert hebben / antwoorden datse in
dien gevallen op het Schip festigh Stucken van meeninge waren te leggen / om
so doende Neptunus van der Zee te blyven / en seide wijsberg de acht kisten gelt
soudense mede wel syntjes kommen deelen : maer wierd weder gehraeght so nu
de Realen van achter te licht waer hoe dat's et dan makken souden / gaben tot
beschent / sy souden daerom gheen krackel aenrechten / en makkanderen die
onder wegen wel toe tellen / maer de Duyven waren te suer / en Reynaert de
Dogh hondse niet bespringen / maer begon hun somwil tebermanen en voort te
stellen van hen sondigh en Goddeloog leben / datse so menigh mens onwertelijck
en tegens alle billighent beschadighden / en nachtang daer van niet ofte weynig
verbeteret waren / ofse niet en dochter dat er Godt in den hooghsten Hemel sou-
de moeten verdzieren / ende dat hy hum eyndelijck van een nietigh dingh de
onder-gangh bevoerde / iae als men ghemeenelijck seght van een Luyk de
keel laten afbijten / want seydense / ghy zyt van Godt soo niet af-ghedwaelt /
ofte dit sulc ghy moeten bestieren / hier op wijsense noch ootmoedigh te ant-
woorden / dat het haer van herren leet was / dat het soo langhe duerde / sy wijsen
niet waerse hum pardon souden soeken / waren van voort-nemen uytter Zee
te gaen / wannerse wry en vrank daer uyt konden komen / de Hoogh-bootz-
man / die eeng aen Boort quam op sijn Soon te besoeken / doen hy hem
sagh ende sprack / begon seer jammerlyck en bitterlyck te schreyen / ende te wee-
nen /

nen/ belaeghde zijn ongeluck en quade gevallighent/ dat hy in sulcken staet gekomen was/ syn handen te leggen aan de Wapenen/ om niet allen die van Hollandia in't gemeen/marr oock in't b'sonder zyne vleyselijken Zoon/die hy een hulper geweest was om im leven te komen/ het leven te benemen socht/ bezlagende seer zyne misdaet/ hier machtmien sien een oormoedigh weenen van Vader en Zoon/dit wat geslancet zynde/ heeft noch ynt Vaderlyke mildighent zyn Zoon een goede stuk ghelyc vereert/ en heeft deselve daer nevens noch aen de Scheeps-Oversten/ hooghelyc ghercommandeert/ met sterckere belosten dat hy soo haest her mogelijc was ypter Zee trecken sou/ nu waren de Schepen so Hollandia 't Jacht Grootenbroeck en Compaen niet de zyne dus negen dagen bescht met alleg soo veel doenelyc was ast te maecten.

Op den 14 van Junius schreef Compaen weder aen W. Schram/ en sond' die met zijn Stuerman met eenighe verberghinge (als verhaelt is) na Hollandia/ den Inhout van den Brief was dat hy den Heer Admiraal na groterisse een goeden dagh wensche/ sond hem by dese een Daetjen Brandewijn om aen de Swarien te gheven/ (want dat Dolch daer mede willigh gemaectt wort/ zynne seer genegen tot stercken dranck) als dat ledigh was soude hem geerne meerder senden/ had hy Userwerch ghebrecht/ soude i laten weten wilde t' de Heer Schram geerne by serten bad vriendelijck de selven wou bi den Brenger van zynne vereeringe/ alle de Hoepen sijren die te ontbeeren waren/ van Vleug en Gort watter gesonden wiert sou ten dancke betalen/ hoe meer datmen sond' hoe liever/ doch t' standt aende goede wille van hem Wybrant Schram t' gene hy ontfing (in die gelegenheit) sond' hy vergelden/ voorts was sijn Prys veronghelyc/ indienier eenig ding an of in gebonden mocht worden hem dienstelik behalven de Fochiemast die hy voor zyn Besaengmast halen sou/gaf daer toe oorlof om na hem te nemē/ en om te doen met' Schip/ en met alleg watter aen/ in en op was va sijn geballen/wijders so het konde zyn wilde van daeg de Hoepen geerne hebben/ sulcr was t' oock gelegen met Vleesch en Gort op hoge Drentschap/ her waer licht gekomen daer niet lange te blijven/ hy wist op de plaets daer hy lach geen Water te krijgen/ en sulcks wierdt verhindert doeg dien de Heer Schram hem niet vertroude nevens hem op de rechte Water-plaets te leggen/ hy moest eer dan op een ander versoecken/ verhaelde weder/ wat voor een groot ding dat was de Neede te ruimen/ maer men moest veel doen om redens wil/ het was beter dat een Tonck Kindt schrepte dan een oude man/ achre de Heer Admiraaloudt en hy was jongh/ te weten omrent 38 saren/ voer t' hr en wist op de tijt niet meer te schryven/ dan groete hem seer: voegher noch bi dat God hen al te samen zegenen wilbe/ de Heer Schram met sijn geselschap/ en hem met al sijn rebellen hoop/ eyndelijc hervocht datmen hem een Daetje met den Bier wilde senden/ t' soude in danck ontsanghen worden/ was onder-teeckent:

Klaes Compaen.

Krijghende geen schrifstelijc beschent hier op/ soo heeft hy op den 18 daer an met een Kanao en sijn Stuerman Ian Symensz Strafy, by hem hebbende onrent 6000 Limoenen en andere kleynigheden/ met een Brief afghedaerdicht om die selve te leveren/ aen Wybrant Schram van desen Inhout: dat hy verstaen hadt van een sijner Gasten/ die aen des Admiraels Soort gheweest was/ dat de Hoopman vermaende vante Limoenen die hy voort henlieden kopen soude hy hat sijn best gedaen om al te kopen wat hy krijgen konde/ en sond daer over-

Compaens
derde schrij-
ven aen W.
Schram:

Compaens
vierde
schryvens
aen W.
Schram.

ook al wat hy had/was noch in verwachtinge van twee Canoes/ doch beducht datse niet komen souden / hy had den eenen acht en d' andere vijf staven Vserg op reecheinigh gegeven / in tegenwoordighert van den Koningh (van Siera Lionis) soode Canoes noch quamen sou men Heer die alteinael hebben / Hy was niet nieuw tot al die Druchten / die daer te lande wiesen/ noch oock zijn Dolck: evenwel verdoevende al de Plaetsen daerse quamen/ter oorsaek dat zijn Gasten ryckelijck by't Belt en by de Buit- goederen warin ghewent / al vry veel te Geven / want schijft hy/de Vorsten (namelijck de Africaner,) sijn so gefestelhoe- mense meer geest / hoeve meer hebben willen / so de Limoenen quamen daer hy ten andermalen om gesonden / en half voorz betaelt hadt / sond' hyse den Heer Admirael alteinael laten toekomen/hy selver soud' met de syre niet langer dan tot morghen toe wachten / was van meeninge in Zee te gaen / en de Schepen de eenen voorz d' ander laten voorz by seulen / dit sou wesen om myn Heer gheen meer moepten aen te doen/ behoeftde zijn Schip Hollandia niet gereet te maec- kien verseckerde ten ander malen van liever lee d' een voorz end' ander na af te baren (dit was noch op het quackel beenje-gesloten/hoe wel de Vogel nier in 't net wilde) hy had oock vriendelijck te versoecken/dat hem vanden Heer Admirael machte gesonden wouden een staet tweeoste drie voorz sijn eygen eten / daer be- nesseng wat Water hem sou groote vriendelschap geschieden / had wel meer ghe- breck maer mitz by Hollandia een langhe tresp te doen stont / daer toe veel van node was so derfde hy henlieden nieriastigh ballen/ niet te min bade noch so de Schipper so veel wilde doen met des Admiraels invilligingh/ dat hy hem kon- de helpen aen twee Imbloeg om syn Schip kiel te halen/ en wat mardelijc om de Zeulen te vermaaken / so schrijft hy hem daer mede gherief ghedaen konde wouden / soude sulckx met een dankbaer vriend houdent herte ver- gelden / verseckerende ten derde male (maer gelobe dat hy sulckig niet meende.) so haest de Limoenen quamen souden die alle hem toe komen/ doch hy wachte niet langer als van dien dagh / meende morghen soot Godt belieden doort te gaen / die wilde hem en de Heer W. Schram behouden tresp verleenen / en voortgheven dat sy Lieden voorspoedigh in Indien mochten koomen / sond' een kleyne vereeringh aen den Admirael/ en soot hem beliet- de sond' des Schippers Drou daer van mede deelen : wijderg gaf hem de graedt met al syn Hert / versoeckt de Vriendelschap te mogen ontfangen / dat- ter gheen van zijn Dolck in de Cajunt ghelaten soude werden / dan die hy suerde om met hem te spreken / hy was verwondert dat de Heer Admirael hem so nederighiel/ en dat hy al zijn Dolck solact by hem komen / d' een snapre hier en d' ander daer / en sulcke redenen die aldaer voorvielen van henlieden waren nieri betrouwlyck te doen aen den Heer Wybrant Schram, en quamen hem Compaen al te malen ter ooren / vriendelschap soud doen soo zijn Dolck niet in de Cajunt ghelaten wierdt / eyndelijck wensche hy dat Godt hen alteinael wel zegenen wilde / en een ghelyckiche behouden tresp verlenen/ was onderteekent.

Claes Compaen.

W. Schram's Wybrant Schram na neghen daghen in de Siera Lionis gheleghen te hebben / derde vade laerste brief en nu genoeghsaemklaer omme te vertrekken / van meeningh die dagh het aenCompaen laerste Water te halen / en dan den 19 sept te gaen / schrijft cito wederom aldus / hy had et schijbeng van Klaes Compaen sy die haestelijck afghewaer- dighet was / oock daterlyck ontfangen mette Limoenen die daer nesseng gingen/

gingen/ bedankten hem daer voor / en wenschten wel wat mee er ghekregen te hebben/ geloofden niet te min dat hy voor die tijt niet meerder had kunnen bekommen/ maer also hy schreef noch eenige Praelingen met Limoenen te verwachten/ die hy als dan begeerde aen hem te senden / versocht dat die van den selven avont aen Booxt mochten ghebzacht worden / alsose verstanden dat hy de volgende morghen gesint was te vertrecken/ het versoecht van twee oster die krasen en andere kleynigheden/ wierd hem met den stuerman bryngher van den Brief gesonden/ die hem van al het gene voorgheballen was/ goet beschent soude konnen doen/ waer aen sy hen gestelt hadden/ eyndigende deses/ wilde hem met alle sijn geselschap/ neffens hunne eyghen Volck/ al te samen Gode bevelen/ die hun het saligste verleenen wilde/ was gedaen in 't Schip Hollandia den 18 Iuli
1626. en onderteekent :

Wybrant Schram.

Alsa Compaen op 't voorloogh schrijven/ en volgens des Stuermans belosten/ dien selven avont geen Limoenen sout/ en sy gereet waren/ hebben op den 19 des morgens hare Anckerz gelicht/ en zyn 't zepl ghegaen/ gevende Compaen ter eeran drie schoten/ dan hy bleef leggen/ sy hadden tot ververschinge ontrent 6000 Limoenen met eenige Orangie van Land bekomen/ daer van yder Persoon/ so wel voor Holla-dia als voor 't Jacht 128 stuc syn uytgedeelt/ en dat voor 450 Persoone/ dit was behalven de Limoenen die 't Volck voor hun selven geplukt/ en van Kompaens Gasten gekregen hadden/ dat mede een groot getal bedroegh/ sulck datse den Almachtrigen wel hadden te danschen/ voor de ververschinge en so van de Zee-roovers ontslagen geraecht te zyn/ sy waren alle te samen van geboulen geweest/ datse noch eens aen de Peter geraecht souden hebben/ warender wel op ghemoedt/ schoon darter niet anders dan een schade- loog Schip en bloedt-stortinge van kommen konde; op den 21 daer aen volgende/ was het seer ongestadigh weder/ met regen-buien en holle Zee/ de Winden liepen van d'een tot d'ander hoech/ sulck datse des nachts moesten wenden/ daer door het Jacht van hem verdinaelt/ en door de donckere Lucht/ mitg het over en weder gaen versteeken wiert/ waer door het selve van Hollandia verseylt zynnde/ ig Compaen (loerende op die gelegenheit) met sijn drie wel gewapende Scheven recht daer op aen ghebaren; het Schip Hollandia was nter slachbaerdigh/ niet gereedt zynnde op des Zee-roovers komst/ en waende daer om/ op dat afwijekende hem ondertussen tot staen gereedt masken mocht/ alle Soldaten en Bootgesellen moesten na schriftelijc bevel elck op heure toegevoegde platsen passen/ oock op lyf-strasse was wel haestelijc belast/ die niet dan tot nader ordre oster merter doot te ontrijnen: desghelycks hadden de Officieren door trouw belosten hen verbonden op de eet het Lant en humre Meesters gedaen/ niet astewincken/ maer alle vlyt doen om de voorsz. Zee-roover te vermannen en ynter Zee te helven: welche eendracht ende verkinopinghe sulcke moedighendt onder het Volck maecte datse hy na niet liever scheenen te wenschen/ als weder aen de man te komen/ tot welcken eynde alle de sware Strucken van vooren na achteren wierden gebracht (mitg Compaen in de voorige strijd daer de meeste forse ghedaen hadt) zynnde geladen met alderhande scherp/ als kruis- ballen/ Kettinghen/ Koegelen/ Pse bouteren/ heele en halve schuiftanghen: oock haddense in de Siera Lionis menighre van draet-Koegelz laren gieten/ die onder de Soldaten uytgedeelt wierden/ met bevel soose gheen Volck boven en vernamen/ datse als van mette draet-Koegelz/ de Seylen en het Want

Compaen en
't Schip Hol-
landia af-
scheys han-
delingh.

Van des Zee-rooverys Schepen schadeloos soude schieten / wydery waren der
 enige soldaten in de groote Marssē gestelt om uit Metalē boogen met Puer-
 pijlen de vrant in haer Zeulen te brengen / alle dese vereydelen hadden de Zee-
 rooverys in de Siera Liona leggende / en in Hollandia komende / ghenoegh gesien/
 also sulchē hen / lieiden breet ten toon gestelt / nopt verborgen gehouden wierde/
 dus waerdigh zynde / haelden al haer kleyne Zeulen in / wachtende den Zee-roo-
 ver / die mit sijn dyzen seer tresselijst / en in goede ordze wederom op hem af qua-
 men / latende van achteren de Fransche / en van boven de Prince Blagh wa-
 gen / eyndelychi quam Compaens Schip so na by / dat men hem verprapte / hy
 braeghde de Schipper van Hollandia, (die achter op het Schip stont) nae het
 Nacht die segde dat het selsde door sijn wel bezepltheyt voort uit gelopen was/
 braeghde wat hy so na te doen hadt / of hy quam als Orient of Vrant / dat hy
 sulchē soude seggen / hy gaf antwoort van Oriendt te zyn / en seodanigh te wil-
 len blijven / van om sulcē te gelooven / wiert hem geraden of te wijelen / t welck
 hy beloofde te fullen doen / hier op hebbense den anderē een vrientelijken dyomt
 toe gebzonchen / met een schoot bereert / en behouden die s̄ toe gewencht / ende
 daer mee gestherden / dorſ op de na-midvagh krieg hy / Nacht Grootenbroek
 in 't oogh / daer al wederom die van Hollandia voort vreesde / dat hen sulchig ont-
 moetē soude / doense heint sijn Courz sagen stellen / veraedtlaeghden hem den
 gantschen dagh te volgen / en recht in sijn Daer-water te houden / om so wan-
 neere byt Nacht naamen / alle middelen ain te wenden / t selve te ontsetten/
 Compaen naderende / t Nacht heester regel-recht op aen gehouden / als Hollan-
 dia dat vernam / stack by / en wan hem de laes af / sulchig van Kompaen aenge-
 merkt zynde / als mede dat hy van het Schip Hollandia so kost gebolgt wiert /
 waer doeg geen half uur tot staen en tot vermeesteren van 't Nacht konde over-
 blijven / veranderende van voort-neem / en is tegenz den avont voort Mint na sijn
 Schout by Nacht ghelopen / alsoo die niet wel bezeplt was / doch wierdt het
 Nacht des avonts laet uit de siengen van Hollandia hoogh te loever ghesien/
 en buntē per jichel goedordeelt / en zedert op de Nieuwe niet weder vernomen. Het
 bleech wel doen het Schip Hollandia alleen was / dat hy t' andermael wilde over-
 vallen / maer vaudt sich bedroogen / het tegenweer was te gereet / en geen voor-
 del siende / veynsde Orient te wesen / het welcke hem spijten macht / dat hy / heb-
 bende drie siloeckie Schepen met Ammonitie / Dolci / en 106 stukken Geschut
 versien / en sulcken hupsen Wint / te weten / een schoon Schip met 26 stukken
 (doch wel gemaant en beset met Musquettiers) heeft moeten verlaten / en met
 goeder oogen aensien ende ghedoogtin / dat het selue niet een streeft om synent
 wil uit den wegh liep / soo de Schrijver op 't Schip Hollandia getuigt in sijn
 Journael hier meest gebolght / dan het is wel te bemerken dat Hollandia al
 voort settende sijn loop nam / en tot staen bereyde / sijn swaer Geschut nae ach-
 teren brengende / Kompaen had hem menighalen laten verlinden / Nephunitie
 en Meester van de Zee te willen zyn / want hy hem oock berouende aen hen-
 lieden / eeng in 't Canael onder een Ploot van 30 Schepen / soo Hollandiers als
 Engelschen gewest te hebben / die alle voort hem de bluchen nammen / upgeson-
 dert three / die verordert wierden / maer hier deen hy niet op / oorsaech dat hem al
 schersende belast wierdt geen. Ost-Indisch-Paders meer aen te tasten / oſte
 soude harde Boonen leeren kauwen / van dese tocht weer Kompaen noch wel te
 verhalen / hoe dat het hem bequaem / enig hem menighaerl verneulte hy an-
 deren /

Na-re den
 over het
 Schip Hol-
 landia en
 Compaen.

dere / die wat hy niet hem spreecken mochten / hy seyde wel / jaer daer wierden
 Paazten op gedaen als Bon-hung-deuren / soodanigh was oock het grof Ghe-
 schur datmen te Boordt brocht / uyt alle dit voorighe bengh ick my te binnen
 gelijck meer malen geseydt is / dat hy sijn Zee-rooven aen lende na de woorden
 Polineus met list , en ook met kraft , schoon het hem beydte in de voorighe vertel-
 linge gemist is / want so wel ijt sijnen onder-handelingen als oock de Brieven
 kan men bespeuren sijn listigheyt en vleyverpen / maer was te seer daer over be-
 rucht / dooz de menichvuldige parten hy hem so nu en dan gespeelt (als verhaelt
 is) en daerom was het ongeloof / hoe seer hy oock van vrienstchap en trou sprack
 by de Zee-lippen in gegrift / en in de haressen als verstaelt / het achterdencken
 door 't sacht spiegelen aen anderen / had hardigheyt in de ghedachten van ander-
 ren gemact / en nu was het niet een mooy praten en vriendelike besieghen-
 gen daer ijt te wecken / hoe dat Kompaen hem meerder gemelde van Drient te
 zijn / de beloosten te willen na komen / geen quaet te doen dencken / ooste vriegelyc-
 he / hoe datter meerder op hem gepast wierdt / dat nu sijn gewelt op dese tyt aen
 gelept / geen wenschelick gevolg had / was hem seer niet te wijten als 't geluck /
 dat hem doen nter woning woude / want selfs de ghene die hy hem tot Dpanden
 gemaeckt hadt / gheringhden dat hy sich als een kleecken Zee-Helt in de slag
 betoondt / als in de Zee strijden wel ervaren was / en salchys was hy / Hadt de
 Heer willen verleetien / dat hy soo met sijn dooitrapie loosheydt als kloeckmoedig-
 heyt / het Vaderlandt meerder dienst / dan nu wel schade gedaen hadt.

Kompaen hier niet op gedaen hebbende / keerde wederom te rug na de Noord / Jacob Quick
 en vischten onder-wegen noch een Schip ooste goede Buit / waerdigh gheacht
 ontrent 5000 Gulden. Dit was sijn Buur man Jacob Quick , komende niet
 dit Schip rijkelyck geladen van Guinea voor Koopman / hy verbiel hier in sijn
 handen / en waneer hy by den Zee-roover quam / wierdt terstont bekent van
 Kompaen die hem seer vriendelick verwelkomde / het hooft gestoken hebbende
 tot de Capuyts Venster ooste Galderye ijt / ende riep / weest wellekom mijn goede
 Buerman / liet hem aen Boort komen / en maecte het Schip prijs / soo heel gelde
 by hem de Nabuertschap / betoendt dat hy op 't laetsste / nochte Driendt noch
 Hyant / noch van verre / noch van na by en spaerde / maer dattet alles hem wei-
 lekom was / 't gene hy slechts hrygen konde / Jacob Quick haddeen Soont / Pieper
 Quick genaemt / by hem zynde ontrent 12 Jaeren oudt / dese was Compaen van
 meeninge by siche te houden / en seyde alsoch hy haest nae 't Vaderlandt toe wilde /
 sou hem selver thung beschicken / had een goet behagen in den Tonghen ; maer
 een wijldaer na van anderen veraerd geworden zynde / seyde hy tegens den Da-
 der / Het is noch een goed Christen Mensch / bleve wy wat lange iyt / hy sond ons mo-
 gelijk gelijk worden / wil ickje seggen ? hy soud oock lichtelick / en metter haest niet
 veel deughen / het is beter dat ghy liem by u selfs behoudt / dit Schip brachte hy tot
 Sale / en was mogelick het gene Ian Iansz van Haerlem vereert wierdt / met de 12
 Lepel Stucken / daer van geschreven is hier te vooren.

De Zee-roover met sijn nieulne Buit Schip / en sijn hoof-schepen quam
 wel rijkelyck geladen wederom tot Sale ten Ancker / daer hy vernam dat sijn
 pardon gheskommen was ; want Abraham Valckenburgh bracht sijn eerste pardon
 in't geselschap van Evert Kornelisz , Schipper van den Om-val van Hoorn / tot
 Sale ten huse van den Admirael en Sienegados Ian Iansz van Haerlem daerse
 wel een half Jaer nae de komste van Kompaen ghewacht / en Heyn Aertsz sijn

Jacob Quick
 van Oostza-
 nen geno-
 men.

halve Broeder prolongatie van't Pardon gebracht hadde / doen bleef hy niet lange daer / maer socht alles aan een zijde te schicken en voortg na't Vaderland te baren / daer hy groot verlangen na hadde so hy seyde. Middelewijlen dat desen Zee-roover noch voor Sale lagh / bedreef hy vreemde saecken / want de Alcaide van Sale of den Stadhouder van 's Koninghs wegen / of hy schoon so stoutmoedigh was / dat deselue en die van de Stadt (hun houdende by naest als een Republycque) de Koning van Maroca Multai Zidan in 't laetste vluchten voor de Santo de Stadt wegeren dorst / en niet Geschut van de Engelsche vriesen hem daer up' hield / nochtans most hy in 't afstrekken van Klaes Compaen leeren / dat de selue alles te pas quam / doch weynigh om hem gaf / jae het hert hat om hem in syn Schip gebangen te houden / tot dat hy van alles volbaen was / en gingh aldus toe ; hy verlocht voor het laerste en eer hy vertrock / soo Wassenaeer verhaelt een Wint van onrent 50000 Gulden / welcke Penninghen hy ontfing / daer bleef een schult open aende Alcaide van een goede Somme / en om dit te krijgen sonder lange om den Thurn gelent te werden / so noode Kompaen deselue Driendelijck te gast binne Scheeps-Boort / hy quam met eenig geselschap / wierd minnelijck onthaelt / en wel opgedischt : na de maelyk ghedaen was / serde Compaen (nu genoegh bereydt zynde tot syn vertreck van daer) de Heer Alcaide moest soo langhe hy hem blyven tot dat hy syn Gelden volkommen hadt / te weten de restant van de verlochte Waren aan hem : die tot bescheyt gaf / soo veel contanten nu niet by sich te hebben / soude hem van alles aan Land voldoen / maer Kompaen daer op weder / dat hy so langh in syn Schip blijven moest / tot dat er een van sijnent weghen sulcks beselde / hy hadde nu gheen tijdt omme te wachten / moest nu na't Vaderlandt / 't welck van hem soo lange begeert was. De Alcaide socht nu deeg dan geene wegen / doch al sijn soet fluyten ende schoon singen holp niet / 't moest wesen / dieg wiert er gelt uppe Stad gehaelt / bestaende in Realen van achten / de selue liet Kompaen altemalen beproeven en steken / om te weten of het sunber Silber waer / maer er deghen doorschicht hebbende bondt de meeste Bellion-Silber / van slecht Aloï. Waer over seer verstoort hy de quade de Cajuptz-vensler up'wierp in 't water / segghende soo en bedriegh dyer geen andere mede / eenighe vielender in de Boot / en wierden van de Matrosen geknapt of wegh-genomen / de andere gingen verlooren / watter bordergom gedaen en gheyaet wierdt / de Alcaide moest ten vollen betalen / dat eer hy up'et Schip mocht / sonder langhe te benden : betaelt zynde liet hy de selue na hys baren / en van sijn engen Volk dienen / op dat er geen van sijn Volk aen Landt gehouden souden worden / gaf hem daer op eenige verschoten toe. Kompaen hadt de loosheit van de Alcaide , en van de Barbarische Partien of Moorren so wel beproeft / dat hy het hum nu op 'et scheyden vry suer bekomen deed / so deed hy redderen de meeste saecken van sijn ongherederde dinghen. Daer was dock een Iode te Sale die met sijn Slaef aan Boordt quam van desen Zee-Roover / terwijlen deselue in onderhandelingh was met het Voordtz-volk / nu so hadde de Slaef sijn Patroon bepraet om sulcks te doen / alsood een van sijn Bloedt-verwanten hem beloofd hadde / alse wilden verteecken nae het Vaderland hem te sullen verlossen / gelickse alredre nu op 'et verrecker lagen / vreesende anders datter niet of ballen soude / en mogelijcken de Iode het gaerne metten eersten bequaem. In't Schip gheskommen zynde / wierd ghesproochen over de prijs / en eyndelijck verdach ghemaelit / men begon het vantsoen-gelt te tel-

De Alcaide
wort ghe-
dwongen
tot betalin-
ge en hoe.

Een Salese
Iode bedro-
gen-

te tellen / middelerwielen quam Kompaen eeng buntten / daer hy netg wat te doen mochte hebben; siende nu dese Lieden besich met Gelt te tellen/so vraeghde hy heulieden waerse doen wilden? men gaf tot antwoordt/dat de Slabe daer teghenwaerdigh gelost was vande lode voor een sekere Somme / wat is dat? seyde hy; ick en heb hier geen Slaben binnen Boort/al dit Volk en mijn Lantgilden zijn vry/ ghy en sulter mijne geen gelt voor tellen op de hooghste ongenade/want hy is hier alrele log: de lode begon veel woordten te voeren/en moghe lijk merende hy dat hem Kompaen so veel toegeven souden als te vozen/maer die seyde ben ick hier met Christus Verraders gequelt? grijpt dien Hont/ en werpt hem buntten Boort: het welcke van eenige rauwe Gasten terstont na ghekommen wierdt/ maer de som nige medelyden hebbede met dien rampsalighe/ trocken hem uit het water/ en brachren hem half doot na Lant/ soo datmen wel seggen macht: dat des eenen schade 't welvaren van de andere was.

Wel haest vertrouwense doen van Sale , om de Heys na huyss te bevoorderen / met sich nemende de Persoenen voor ghedacht die hem syn pardon behandicht hadden/te weten : Aberham van Valkenburgh, Ever Cornelisz. van de Omval, en Heyn Aertsz zynnen Bzorder/ doense nu ter maeltijt gaen souden en saten om te eten/ so namen dese Lieden de Hoeden of om God de Heere aen te roepen dat hy de spijsse wilde zeghenen/ maer Kompaen die vraeghden hen (die nu al aen 't eten begon) wat doetghe? waerom en tast ghy niet toe? wij hebben de goeden Godt aen geroepen antwoordense/ op dat de Spyse ons wel bekomen mocht; o ! seyde hy , dat is niet van noode, onse lieve Heer is wel in twee jaren in mijn Schip niet geweest, och sey de Schipper Evert, hoe sprecket ghy doch so qualijck? wat eenen ellendighen troost is dat? ick seght antwoordt Kompaen om dat wij voor 2 Jaren/ het Testament/de ghebede en Psalmboeken buntten Scheeps-Boort hebben geworpen/en zedert alle biddinghe en dankinghen op geseydt / daer en is niemandt die Godt aenroeft / soo reken ick dan dat de Heere niet in het Schip is/ gheweest/ in de twee Jaren. Och hoe verre komt den mensch door de verhardinghe der sonden dogh men kan het nemen/ dat Godt van de sondaren wijcke/ghelyckt hy voor een van zyne Dienaren seide/van het Isralitische Volk / wee hem wanneer ick ben van hem geweken , en O Israël! uwe sonden scheyden u en uwen Godt van malkander. Daerom en was het niet vreemt dat hy seyde sonder Godt te zijn/ want in handel ende wandel betoonde hy datter by hem gheen Godes vrese was / noch oock by syn Volk / levende als sonder Godt.

Met syn Schepen komende ontrendt Tetuan niet wijdt binnen de enghete van Gibralter vondt daer twee Schepen uit dese Landen (onder welcke de eene een Zeelaender was) het volck van syn Schepen quamen somwijlen by de anderen/ desgelyckg die weder aen het Woort / eenighe van des Zees-Officiers/ hadden aen de Officiieren van Kompaen gepresenteert wanneer den Admiraal maer wilde/ sy konden hem lichrelieck doen hebben beyde hare Schepen/ des daer vooreng te genieten eenen goeden penningh/na de waerdye van den Bunt: wanneer nu Kompaen dit wierdt bekeert ghemaect / en dat syn voornaemste het licht om doen voor stelden / soo seyde hy / datmen die van de andere Schepen oock moesten behent maken/ also desen nieulwen aenbaagh 't geheele Corpus geraecte/ want oock daer door 't pardon vernietight soude zijn / waer uyt volgen moest/ dat hen de nu seeckere genade in een seer onseckere verkeeren soude/

Compaen
Atheist, of
sonder God.

Bekorelijcke
aenslagh om-
trent Tetuan.

souden/niettemin sose't wilden doen hy mede so niet was't hem evenveel/tot dien eynde schreef hy aendie vande andere Schepen/een hort ontbodt/en was ontrent van desen inhout.Waerde Drienden en bevinde Kinderen/voor tegenwoerdigh ix ons aen geboden de twee Schepen die hy ons leggen van haer eygen Volck/het welcke ons lichtelyk om te verstrijgen soude zijn/wanneer ghy dit soudet willen ingaan/ een goeden Buurt sonder lijsf ghy waer / het welcke sij beantwoorden / hy wilde maer gebieden/sij souden sijn ghebodt nakomen/als dienst-bereyde Kinderen behoorden te doen aen Vader ende Kapiteyn / ende middelerwielen dat men den aenbauch haest meende te maken quam Schipper Evert Cornelisz.dat te verstaen/die hem daer over seer ontserte/wel werende dat al sijn gedane moepten van wegen 't pardon dan al verloren was / hy ging by Compaen en bad met schrypende oogen(soo hy my selver verhaelt heeft)hy wilde doch soodanigh voorzinnen achter-wege laten/wist immers wel dat 't pardon daer mede gebioleert/ende daer na de genade gantsch uyt soude zyn/die nu niet heel moepten en kosten waren verlkreghen/want dit doende soud' de laetste dwalinge ergher dan de eerste zyn. En daer was doch alrede een machtige Ploot Schepen onder den Admiraal Lourens Reael uit Holland voort handen om hem op te soeken/ en sulcr was waer; want Compaen hadt nau vier dagen van Sale gheweest/of de ghemeerde Admiraal quam aldaer om sijnent wil/Haddense inlaanderen bejegent het soulder heet vande Stooster gegangen hebben/ dies Evert Cornelisz.so lange niet bidden en smeken aenhielde/ dat Kompaen hem de hant gas/ beloofde en syde datter geen onheyl soude geschien/hy wilde hoe eer hoe liever zynnen weg na't Vaderlant/na Drou/Kinderen en Drienden bevoorderen / schreef aen zija Volck/ dat hy van sinne verandert was / om ghewichtyhe oorsacchen hy het selue na laten most.

Onder Yerlandt komende / daer hy in 't begin sijner Zeeroovereyen so dichtwilg hadt gelveest/om aldaer enige verbarschinge te bekomen/ en tijdinge van het verlangen sijns pardong/ geraechte ontrent een seeckere Haben/daer hy het Nicker vallen en sijn Booten na Lande toe roeven liet / om enige noordvullen te doen in loopen/de Marroosen ter plaatse ghekommen zynde / sochtern niet alleen Pictualie / en wat anders meer van noode mochte wesen/maer oock de wil van enige lichte Drouwen/ die verstaen hebbende dat de Zee-roovers daer lagen/van Gout/Silber ende Kleynodien wel versien / haestelijck in een goedt getal haer nae 't Boot begaven/om wat te vredienien / sy wierden oock niet te rugghe ghesonden voort en al eer dat men van Venus werct verzadight was/ en Compaen geraden dochter niet langer te vertoeb / op dat niet de tijt van sijn verdron uit zynde/hem nieuwle moepten en kosten soude geben/ daer toe Schipper Evert alcht seer hart aendrongh/ en de saecke be-werde/ dies wierden de Boelkieng weder in de Boot gelaten / en van enige rauwe Gasten na Lande toe ghevoert/Evert Cornelisz. begaf hem aen 't Moer (so hy my verhaelt heeft) teghengx Strand/aen komende / soo begonnen de maets voort eerst al het ghelyc datse behoken hadden haer af te nemen/en niet tegenstaende dat de Haoren schyden/ kermden/baden/vloechten na dat elck ghebecht was / en gelder geen barnherligheyt / het loon wiert geoordeelt na de verdiensten , Compaens Boelke nam haer toe bucht hy Schipper Evert die haer rade kumpt Boot/ende door het Water een zijd-wegh te kiesen/gelyckse dede / ende raekte alleen onghemoesteert hy tot heuren middel nat zynde / de andere wierden haer Kleederen tot hy nae aen de middel af-ghesneden / en soa met bloote Willen op Strandt gejaeght; na dat

Yrsche
lichte vrou-
wen beko-
men haren
loon.

dat een deerlick klagen en een wonderlyk Schou spel gaf / de Boot weder gekeert en aen Woort gelomen zynde / verhael demen dese Historie int Schip en sepeden : hoe datse de Hoeren ure gestrelten hadden / 't welk by de meesten hoop een groot lachen verwektten / Compaen verstaen hebbende dat de zyne by geraecht was / sepede so ist dan wel / ander sintz wouder een quaet huyng gelegen hebben.

Hem worgde hier omtrent door eenen Mr IanQuenoy, veerthien dagen verlanginge van zyn pardon behandigt / en voor de Holland sche gaer seplende had nog vier dagen espijts / voor t' Vlie komende ontdekte hy zijn presentie / maer eer hem binnien gaer / begaf / so baerdigde hy een man af / die tot Medenblick trost en hem 't pardon ter plaerse baer bestelt was quam halen / daer op seplde hy met sijn drie Schepen binnien ; op't eene was hy met zyn Broeder HeynAertsz. ende Evert Cornelisz zynde den Omval van Hoorn, de gemelde schipper Evert by Yle de Maro ontnomen / als verhaelt is / dat op 22000 Gulden geschat wierd / toekomende Ian Dircksz. Deucht, die met Schipper Evert veel moeyten gedaen had om't schip wederom te lrygen / sijn pardon bevoorderende / op 't tweede schip was Jacob Klaesz als Dice Abinrael / twee jaren met hem gebaren hebbende / 't Schip was uit de Straat gekomen / met Candische Wijnen geladen / daer van tot Dantzigh three verdendeelen / en tot Enckhuysen het ander verdendeel behoogde / 't derde was het Geneesch schip / na de Rust gaende van hem genomen / de Witte van Rotterdam wag'er Schipper op geweest / dese drie schepen wierd' een peder wederom bestelt ; op een van de Schepen lagen negen stücken die Pieter Evertsz. ontnomen waren die bequam hy noch wederom. In't Vlie verliet Compaen al sijn Schepen / en quam recht op Sparendam aen (schijft Wassenaeer) sommige seggen dat hy om seeckerheide zyng Persoong voor eerst noch in stillighent nae Vyanen trock / tot datter nader verscheringh / up 't Graven-haghe quam / doen trock hy voortg nae den Haghe , alwaer hy zijn voerbal voor de Prince van Orangien dede / en sijn Erellentie voort vergunste Perdon aen sultchen Siebel verleent / in presentie van de H. Moog : Heeren Staten Generael bedankte / men seght dat hy een goede part ghemeynt Goudt den Prince vereeren wilde / doch dat de selbe het af loegh / niet willende hebben van de gereerde Gaederen / segghende baer waren wel anderen die 't wel hebben soude willen / en het beter van noode hadde ghelyccht niet meer dan al te wel bleech / want veele bryten het Hof (ick swijge van binnen) maectender geen swarighent van / soo hy naemael selver ghetuighde / niet wetende hoe hy dia ghenoegh ure den Haegh gheraken soude / want hy na een peder daer toe liep als tot een al gemeenen Supt / daer na quam hy op Oostzane Overtoom / en voortg met een goedt ghetai van Dolek in een groote Schut langhez de Sou gheboert na Huyng by sijn Dolek / die nopt ghevacht hadden hem wederom te fullen sien / van dit waren wy mede aenshouwer ghevoen ter tydt tot Oost-zanen wessende. Terwylen hy hem in sijn Huyng onthieldt was hy ghestadigh met twee weerbare Persoenen verselt / niet minder als hy ghevapent / en hadt altoogs twee Pistolen gheslagen achter sijn deur legghen / op de welcke hy sijn retract al wandelende nam / als hy van veel gheselschap besocht wierd / dese Wapenen leyde hy dagh noctre naght af / in ghestadigh weese zynde van d'een of d'ander overvallen te worden / nae onse beste kennisse hadt hy dia Persoenen in het eerste by sich / d'eeene Wag Willem de Vries , die van eersten af by hem gheweest was / en daer naet tot Oost-zanen trouwde / d'ander wierde Agge ghenaeint / mede een Vrieg / eerst mael

Compaens
Schepen ko-
men binnent
Vaderland,
en wederva-
ren.

Compaens
chuyz zijn
en wederva-
ren tot Oost-
zanen.

zijn Cajunt-wachter geweest/ nu zijn voornaemste Drienaer/dese onder weeg ist veel in de schrijf-konst by Mr. Pieter Kas. sijer wernig jaren na de t' huyf komste/ de derde was een Fransman/en dese alle wie wel geselt om hem te passen/niet te min so liep Kompaen somwijlen alleen zijn vermaek nemende achter d'kerk/ daer een Laen oster Singel met Boomen en water omcengelt was/alde dagē wat veemtē van klevers en hebbende/dat hem des te onschelicker maeske/komen-de van zijn Vandelplaetg/liep hy door onse school d'ene deur in d'ander weder om uyt/terwijlen wasser naeulijc eene die op kijken doeft/elsk was voorz anderen te lezen besig. Hy is nu een man van onrent 70 jaren/ en doen hy t' huyf quam van onrent de 40/lang van gesalte en manhaftigh opficht/seer wel sprakende/ met groote voorzichtighent sijnen handel verswygende/mede declende die so soberlijc aen zyne bestenden. Het Visschen is tot op dese tij zyn grootste vermaekelijschheit gheweest/verdijvende daer mede bryten twijfel veel quellinge des ghemoertg/en inde eerste jaren was dien handel hem goet/ omme te ontgaen het versoeck van so veel hondert menschen/van welche tot hem quamen van hooge en lage staet Drienden/ ende die het niet anders meenden dan van hem in hare schade enige vergeldinge te ontfangen/die hem vriendelijc bejegende uit oude allantie/ stemisse/ en handelingen/ waer onder niet de minste en was een Postugeeg die hem besoeckende als een Broeder omhelsde/andere die hem weder in tegendeel alle maet en Injurie sochten te doen so veel alse honden.

Een Buysman weder-varen met Compaen

Een seker Burgman van Egmont op Zee, daer in die voorziche discoursen van vermoelt is/quam tot Oostzanen, en Compaen tot sijnen huyse besoecken geven/ de hem de oorsaek van de komste te kennen en dat hy geen Gelt van de Admiraaliteit tot Hoorn hadde kunnen krijgen/van wegen de Haring; Compaen hielt hem met een schoon praetje op/van ergens te doen hebbende/ heeft sijn huyze vrou wt mede dogen/overmits hy klaeghde/ niet teghens de schade mogen/ hem bier goude Ryders vereert/ en eeng toe gheschoucken/niet te vreden zynde/ bleef tot dat Kompaen weder binnen quam/des begon op nieuwe silagen/ en seide dat de Haring doen op een seer hogen prijs was/ en dattet niet en konde gaen geen meer daer voor te sullen hebben hier op vzaegden hy/ hoe veel hebdp dan? de Visscher haelde de vier goude Ryders voor den dagh/ en gafse doch Compaen te besten diese terftont in sijn diesfack wegh stach/ en seide nu niet te sullen hebben/stelde hem gantsch verstoort/ en wilde niet weder geven/ hy trok dien eygentse dagh met sijn Bryou/kinderen en een Drienaer na Sardam gekleet int root Scharlaken met silvere Passamenten/ niet verghetende ghewapent te zyn met Pistolen en ander geweer/de Visscherman ging mede/ en houten onder weegh met malkander/onder andere verhaelde de Egmonder, hoghebarellyc/ en met wat moeyten hy met sijn Visscher de Zee bouwen most/datse veel zwartighent hadde/veel ongemachte uytstonden/en gewaer des lebeng ledien/door de quade tijden daermen 't Volk bryten Booxt wierp/ 't sou hem doch gelieuen zyn staet te willen in sien/ en 't gene hy geflucht had vergoeden Kompaen seide hy had ook groot ongemach geleden/ en ongeluck meer dan de Visscher/ en so wanner het wederom voortviel sulke avontueren te soeken/wilde liever te Lande beginnen/ en hoe vzaegde de Visscher/ een suinter woorden/en de Prins van Orangien dienen antwoorde hy/ maer daer en sou seide de Buysman so grote Buiten niet by vallen/als ghy wel ter Zee gekregen hebe; oock meerder rust sprack Kompaen, ghy klaeght van u ongemach/ende ick heb meenighmael voor een uer twee oster

drie slapens datse op mijn pasten groot gelt moeten geben/ en in gestadige sorge moeten zijn/ niet alleen voor anderen/ maar oock voor mijn eghen Volck/ uwe ongemach is maer weelde gheweest by het mijne/ en als ghy wakende wierdt/ vraegde de Bisscher/ dan antwoorde hy/ moest ick op mijn selven passen/ en dat met groote bekommeringhe/ ick hebbē baech gewenscht/ in siende de groote onselierheit mijnes Staets/ dat ick niet meer dan met drie of mer vier duysent Gulden in uzrept/ en in mijn Vaderlant by Drouwen kinderen mochte zijn/ en de gerustheit genieten/ hoevel my de overvloedt van Ryckdommen/ en kostelijckheden genoeghsaein toe vloede. Dit hooerde de Bisscher met verwondering aen/ en begon t' ongemach van de haren/ daer schier soetigheyt by te rekenen/ de Secretaris van Oostzane was op t' Weer of Kerck-pad mede by den hoop gekomen/ gingen in de Herberg van de Balck/ daer se eens op droncken/ doch Compaen hield sich al wandelende/ en de Wijnman verbiel metten dranck wederom op sijn oude Tert/ versocht dat hy voort t' gene beloost was/ betalinge wilde doen/ hy kond' ofte mocht niet teghengē de schade/ en wist niet wat de Kreder te seggen hadde/ maar daer viel niet af/ hy seide recht uyt/ noch in't geheil noch ten deele daer toe te willen verstaen/ mocht sich vernoegd houden/ wilds de Kreder/ het schraepsel van sijn nagels niet gheven/ hadder niet mede te doen: van meer dan 35 Schepen was hy meester gheweest/ en doesi de Schippers en Kreder daer van noch wel onder de oogen sien. Wat is doch vraegde hy/ u deel in de Kreder geweest/ dat was al veel voor my antwoorde de Bisscher/ is u part vraegden hy noch een mael/ Wel 20 of 30 gulden/ wat moetje hebben/ waerlick indien ick die aen u geven soude/ ick wierpse lieber daer voort in de Zee, ij ben ter genadelijk af gehkommen/ en't was doen oock bryten ulve gissinge/ nu wel aen komt eens in't doorgaen van Oostzane mit u Soon/ ick sal hem een vereeringe doen dat ghy my bedanken sulc/ met dit seggen liep hy na achteren in een Vretrech/ de Bisscher vermaent zynde van Compaens Drouw/ en de Secretaris Jacob de Grael sulcx te willen doen/ dat hy noch in't kag van vergeedinge/ daer toe niet en sou willen verstaen/ hy soude Compaens ract volgen/ en komen eens aen/ als of hy van wegen de Haring niet en quam/ t' soude hem voortselter wel doen. Hy nu was beter mede gepaert/ zijn op t' leste de beste Drienden gescheypden/ waerdin oock Kompaen/ siende dat hy vrolyck wert van den dranck/ seide/ siet mijn goede Bisscher-man/ seben ofte acht dagen na dat ick van u scheypden/ doen nam ick wel ses Schepen op eenen dagh/ en soude het uwe niet hebben laten varen/ sonder mijn wille daer van gehadt te hebben/ so ick doen noch deed. Selckerlykt sey de Bisscher/ ick hadt hy u gebleven/ en mede Bart of slagen gekregen.

Nu fullen wy eens de salte beslipen met 'et dreevigh wedervaren van Heyn Heyn Aertsz Aertsz. de Broeder van Kompaen, die hem in vele salte heel dienstelijck hadt geweest/ en endelijck verongeluckte met een groote schat hem Kompaen toe behoerende/ hy sond sijn Broeder na dat hy acht weken t' huyng geweest was/ met een Schip op Oosten/ hebbende by sich veel kosteliche Waren en Goederen in seer hooger prijs/ daer deselue een groote somme Geltz voort kreeg/ leerende te rugge van Konings bergen met den Schipper Klaes Klaefz. Waterhont van Durgerdam in't geselschap van eenige ongemonteerde Scheppen/ met een Conbooyer van Hoorn daer eenen Capitain op was gebynaemt Schellinghou, ontmoete hy in de Noort-zee 2 Duyvilliersiers/ van mening zynde eenige Scheppen aen te treffen (t was op een sondagh 's morgens/ en ontrent Doggers-lant) de Conbooyer

Compacens
Broeder ver-
ongelückt
met een
groote schat.

voer droeg sodanige sorge / dat hy de Duynskerk gheleertet yet waerdig op te
 voeren / waerom van sins wierden hem met schieten schadeleg te maken / eerst
 liep d' eenem hem terzyden / en leder de gansche larg in / en doen den anderē gelijc
 meermalen geschieden / daer tegens hy sig mannelik weerde / datse niet tot heure
 noornemen konden eer den dag verlopen was / de Compaen hadt een leck
 in 't Schip / en Water in de Ballast ghelkreken. De Scheepen inder nacht liepen
 elc harr best wech / & moogenz bewonden eenen Duynskerk / hem vandt andere
 af-gestekten / op den dagh / hoe wel de Duynskerk op 't schieten weder by den
 anderen gekomen waren / heeft Kapitayn Scheleinghout het enghelen de onse
 belet / de volgende nacht terwijl de Stuerman vande Waterhont (so hy my ver-
 haelt heeft) doende was om het licht achter op te brengen / isser een Schip gestos-
 men die hem midden op 't licht zeilden / dat 't alleg aen stukken scheent te breken /
 hier over riepmen datmen sunte wou / alle de Matrosen vande Waterhont spronge
 over (behalven de Schipper / Hoogbootsmann ende de Stok) meynende behou-
 den te zijn / oock so sprong Heyn Aerts, over ; maer wat wag er ? over zynde / so
 bevontmen dat 't Schip / het welche hun over geseylt hadt / en de Vale Hen
 van Hoorn ghenaemt / warelycken sonck / mitz de Houten an de Boergh van de
 Stroeven af gebrooken / 't schip daer dooz haestelyc te gronde gink / doch op 't Hout
 dat 't inne had 't noch boven water hield : eenige van 't Boot volk waer onder
 Heyn Aerts, mede was / raectken weder inde Boot om 't leven te salveren / maer
 behindende dat de Vale Hen niet geheel onder mocht / en zijn 't ander niet veel
 gesicherg hadden / oock geen hoop dat 't ongesonken bleef / socken wederom inde
 Vale Hen te komen / het welche twee geluckte onder andere oock de Stuerman /
 dese greep de Besaeng schoot / waer dooz hy'er weder in quam / maer Heyn Aerts
 greep tot de Coulwen te kost / blijvende met sijn handen aen 't Barghout han-
 gen / twee ure et Schip meenden hem binnen te halen / dan wag hem ledien te ge-
 wichten / en mitz de Zee myn Hol schoot / quammer een golf die hem wegh nam /
 sonder datse hem sagen boven komen / t vermeeden was / dat hy een hopen Gelt
 om sijn lijf gebonden / en elders in sijn kleederen versleten had / dat hem so veel te
 meerder oock tot er haestelyck neder sinken gas / hy wag te vozen besonderlyk
 besorgt geweest / dat de duynskerk hem nemen souden / en most alg dan alle de
 Rijckdom verlozen gaen / en dit liep nu noch arger af / niet voor Compaen maer
 voer hem : Klaes Claefz. Waterhont, met sijn drien quamē behouden in het Vlie,
 tot verwonderingh van al die 't sagen / en hun avontuer vernamen. Wie op 't ges-
 soncken Schip konden niet bedencken hoe datse geberghet en behouden mochten
 worden / doch de Heere versach het / want in den Morgen stont beooghdense een
 Voer / door onlieder daer ontrent verballen / die op hem ledien aenkomende een
 verlossinge maecte. Dan 't schip de Waterhont wag netgeng in 't oog / meynende
 dat de dyre man met 't schip al om den hals waren / maer behont anders. Stoeg
 daer na quam Klaes Compaen selver an boort vande Waterhont de hest met gelt en
 goet / verselterende ende en versiegelende t' welke wy tot ic slot redde dit noch seg-
 gen / dat hem zedert oock vele veranderinge over gesioerne sijnde / so met sijn Doorn
 lan Compaendie op de Zee com heel heel kostelickhert te verhandelen myt wag /
 vergingh / alg oock met Lieden die hem van alle lierten sa pluisken dat hy sooz
 men seght mi weymich Vederen in zijn nest behouden / een oot man geworden is /
 en mogelijck op het laetst / sechting met een Slaep - Laken / en houten Boot - hest
 ter aerden beselt sal worden nemende also op dese Werest een,

